

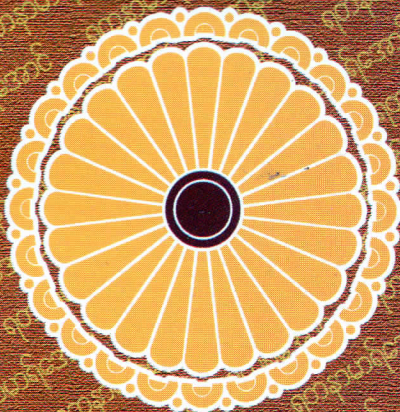
ရတနာဝံဦးတိုက်

ရတနာဖဏ်ဒောင်တေရဝဗ္ဗဂိုဏ်းသမ္မာဗုဒ္ဓါဒါယိက

မြောက်ဦးဆရာတော်

ဟောကြားအပ်သော

အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ
တရားတော်

- ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဆုံးဖြတ်ချက် ချထားရမယ်
ဒီလူ့ဘဝရလာတာဟာ ကုသိုလ်လုပ်ဖို့ပါပဲ။
- ဒီဝိပဿနာလုပ်ငန်းစဉ်ဟာ လူကြီးလူငယ်မခွဲခြားဘဲ
အမှန်ကျင့်ကြံအားထုတ်ရမယ့် အလုပ်ပါ။
- ကိုယ်က အပြောသမားဘဝနဲ့ အချိန်မကုန်စေဘဲ
လက်တွေ့သမားဖြစ်အောင် ကြိုးစားရမယ်။
- ဒါကြောင့် အချိန်ရှိခိုက်လုံ့လစိုက်ပြီး
လသာတုန်းဗိုင်းငင်ကြပါ။
- ကိုယ်ပိုင်အလုပ်ကို ကိုယ်တိုင်လုပ်ပါမှ
ကိုယ်ပိုင်ရတယ်လို့မှတ်ပါ။

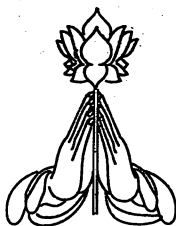
ရတနာမာရ်အောင်ဆရာတော်

ရတနာမာရ်အောင်တောရ
ဓမ္မရိပ်သာများ၏ အဓိပတိ
မြောက်ဦးဆရာတော်

ဟောကြားအပ်သော

အကာပယံပဓ် အနှစ်ကိုရှာ

တရားတော်

(ယောဂီများအတွက်သာ)

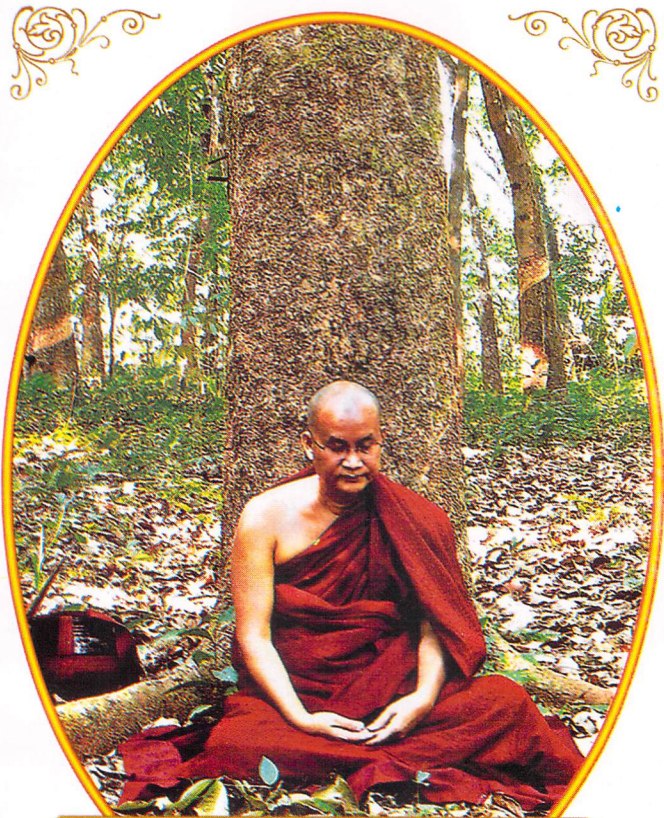
သာသနာ ၂၅၅၄၊ ကောဇာ ၁၃၇၂၊ ခရစ် ၂၀၁၁

၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ
ဒုတိယအကြိမ်
အုပ်ရေ - ၁၀၀၀

ဓမ္မဒါန

ရန်ကုန်
ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများမှ
လှူဒါန်းထုတ်ဝေသည်။

ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ အရှင်ဝါယာမိန္ဒ

ရတနာမာရ်အောင်တောရဓမ္မရိပ်သာ၊ ပုလဲမြို့သစ်၊ မင်္ဂလာဒုံမြို့နယ်။

အကာပယ်ပစ်အနှစ်ကိုရှာ

ဘုရားရတနာ၊ တရားရတနာ၊ သံဃာ
ရတနာ ရတနာမြတ်သုံးပါးအပေါင်းတို့၏
သန္တာန်မှာကိန်းနေတဲ့ သီလဂုဏ်၊ ထူးမြတ်
တဲ့ သမာဓိဂုဏ်၊ ထူးမြတ်တဲ့ ပညာဂုဏ်
တို့ကို ရှိသေမြတ်နိုး လက်ဆယ်ဖြာ ဦးထိပ်
မှာမိုး၍ ရှိခိုးပူဇော် ဖူးမြော်မာန်လျော့ ကန်
တော့ရသော ပူဇော်သန္တ သက္ကစ္စ ဂါရဝ ပဏာမ
ကုသိုလ်ကံ စေတနာ၊ သဒ္ဓါ၊ ပညာ၊ ဝီရိယ
ဇောတို့ကြောင့် မိမိတို့ အလိုရှိအပ်၊ တောင့်
တအပ်၊ ကြံစည်အပ်၊ မြတ်နိုးအပ်သော
မအို မနာ မသေ အမြဲနေရာဖြစ်သော မြတ်
နိဗ္ဗာန်သို့လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခခပ်သိမ်း ချုပ်
ငြိမ်း၍ ဇာတ်သိမ်းရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့

၂

အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ

လည်းကောင်း၊ တစ်ထောင့်ငါးရာ ကိလေ
သာ အပူဓာတ် အလောင်ဓာတ်တို့ရဲ့ ငြိမ်း
ရာ သိမ်းရာ ချုပ်ရာဖြစ်သော မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်
တရားထူးတရားမြတ်ကို ယခုအားထုတ်ဆဲ
ဖြစ်သော ဝိပဿနာဉာဏ်က လျင်မြန်စွာ
မဂ်ဉာဏ်သို့ ကျေးဇူးပြု၍ နိဗ္ဗာန်သို့ မျက်
မှောက်ပြုလွယ်နိုင်ကြသည် ဖြစ်ကြပါစေ။

* * *

အပ္ပမာဒေနဘိက္ခဝေ သမ္မာဒေထလို့
ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည် မဟာ
ပရိနိဗ္ဗာနသုတ္တန်ဒေသနာတော် နောက်ဆုံး
ပစ္ဆိမဗုဒ္ဓဝစနာစကား နောက်ဆုံးအမိန့်ရှိတော်
မူတဲ့ စကားလုံးလေးတစ်လုံးကို ဒီနေ့ ဘုန်း
ကြီးတို့ ဒကာ၊ဒကာမတွေ နှလုံးသွင်းရမှာ
ဖြစ်ပါတယ်။ မြတ်စွာဘုရားရှင် ကိုယ်တော်
မြတ်ကြီးသည် သူ့ရဲ့ တပည့်သားသာဝက
တွေကို စိတ်မချဘူး။ စိတ်မချဘူးဆိုတာက
ဘာကြောင့် စိတ်မချတာလဲဆိုလို့ရှိရင်
လောကမှာ လူတိုင်းဟာ မေ့လျော့ပေါ့ဆကြ
တယ်။ ဘာဖြစ်ကြတယ်။

အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ

၃

“မေ့လျော့ပေါ့ဆကြပါတယ်ဘုရား”

မေ့တတ်ကြတယ်နော်။ ဘယ်ဟာတွေ ပေါ်မှာ မေ့လျော့နေတတ်ကြသလဲလို့ မေးလို့ရှိရင် ကုသိုလ်တရားတွေပေါ်မှာနော်။ ဘယ်ပေါ်မှာတဲ့လဲ။

“ကုသိုလ်တရားတွေပေါ်မှာပါဘုရား”

ကုသိုလ်ကောင်းမှုတွေပေါ်မှာ လူတိုင်း လူတိုင်းဟာ မမေ့တတ်ဘူးလား။

“မေ့တတ်ပါတယ်ဘုရား”

မေ့တတ်ကြတယ်။ အဲသလို မေ့လာတဲ့ အတွက်တာကြောင့် ဒီနေ့ တရားနာနေကြတဲ့ ပရိသတ်များဟာ သံသရာစခန်းကြီးမှာ ဖြင့် ပင်ပန်းကြီးစွာဖြင့် မျောမလာကြဘူးလား။

“မျောလာကြပါတယ်ဘုရား”

ဪ...ဘာကြောင့်များ ခို့ ဒီလောက် မျောလာကြပြီးသကာလ ဒုက္ခတွေ ပင်လယ်ဝေခဲရတာလဲလို့ စဉ်ဆေးလို့ရှိရင် ဘာကိုမေ့ခဲ့လို့။

“ကုသိုလ်ကောင်းမှုတရားပါဘုရား”

၄

အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ

ကုသိုလ်ကောင်းမှုတရားဟာ သူများ
လုပ်ရမှာလား၊ ကိုယ်လုပ်ရမှာလား။

“ကိုယ်လုပ်ရမှာပါဘုရား”

ကိုယ်လုပ်ရမယ့် အတွက်တာကြောင့်
ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက သူကိုယ်တိုင်
သိတော်မူလို့၊ မြင်တော်မူလို့... ကွယ်တို့
...ငါဘုရားညွှန်ပြခဲ့တဲ့ ဓမ္မက္ခန္ဓာပေါင်း ရှစ်
သောင်းလေးထောင်ထဲမှာ ငါဘုရား ဟော
ဖော်ညွှန်ပြ ဆိုဆုံးမအပ်သော တရားဓမ္မ
တွေကို မေ့လျော့ပေါ့ဆ မနေကြလေနဲ့တဲ့။
ဟုတ်လား...။ မေ့လို့ရှိရင် ကုသိုလ်ဝင်မှာ
လား၊ အကုသိုလ်ဝင်မှာလား။

“အကုသိုလ်ဝင်မှာပါဘုရား”

အကုသိုလ်ဝင်တယ်၊ ပရိသတ်များနော်။
ဘာဝင်တယ်...ပြန်ပြောပါဦး။

“အကုသိုလ်ဝင်ပါတယ်ဘုရား”

ဒီတော့ အကုသိုလ်အာရုံတွေ မဝင်မိ
အောင်ကတော့ ဘာနဲ့တားမြစ်ထားရမှာတဲ့
လဲ။

“ကုသိုလ်နဲ့ပါဘုရား”

အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ

၅

ကုသိုလ်အာရုံတဲ့နော်။ ဒီတော့ ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာ၊ဒကာမအပေါင်း သူတော်ကောင်းများ လောဘအာရုံကို တိုက်ထုတ်ရမှာက အလောဘနော်။ လောဘကို တိုက်ထုတ်ရမှာ ဘာတဲ့လဲ။

“အလောဘပါဘုရား”

လိုချင်သောစိတ်ကို လှူချင်သောစိတ်ဖြင့် တိုက်ထုတ်ရတယ်။ ဟုတ်လား...။ ဒီတော့ ဒေါသကြီးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကို မေတ္တာနဲ့တိုက်ထုတ်ရတယ်။ အဒေါသတဲ့၊ ဟုတ်လား...။ ဒီတော့ ဒကာ၊ဒကာမအပေါင်း သူတော်ကောင်းများ...ဒီလောဘ၊ ဒေါသတရားတို့သည် မိမိတို့အတွက် အဆိပ်နဲ့တူသတဲ့။ ဘာနဲ့တူတာတဲ့လဲ...။

“အဆိပ်နဲ့ပါဘုရား”

ဒီပုဂ္ဂိုလ်တွေရဲ့သန္တာန်ထဲမှာ မရှိဘူးလား ဆိုတော့ ခန္ဓာထဲမှာ အမြဲတမ်းရှိတယ်နော်။ အမြဲတမ်းရှိနေတဲ့ ဒီအာရုံကို ကိုယ်ကသာ မသိတာ၊ ဟုတ်လား။ လောဘတွေလည်း ဖြစ်နေတာပဲ။ ဖြစ်လည်း မသိဘူး။ ဒေါသ

၆

အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ

လည်းဖြစ်တာပဲ။ လူတစ်ယောက်နဲ့ တစ်
ယောက် စကားပြောမတည့်တော့ ဒေါသ
ဝင်မလာဘူးလား။

“ဝင်လာပါတယ်ဘုရား”

ဝင်တော့ ဘာစိတ်လဲ။ နှလုံးမသာယာ
တဲ့စိတ်နော်။ နှလုံးမသာယာတဲ့စိတ်ပေါ်ရင်
ဒေါသ ဟုတ်လား။ *ဥပမာ-အဆောင်တွေ
မှာ ညအိပ်တယ်ဆိုကြပါစို့။ အိပ်တုန်းဆဲဆဲ
မှာ ယောဂီတစ်ယောက်က ထ၊အော်နေမယ်
ဆိုရင် အိပ်နေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေအတွက် လန့်နိုး
တယ်ပေါ့။ လန့်နိုးတော့ အဲဒီအနီးအနား
ပတ်ဝန်းကျင်ကို မထိခိုက်ဘူးလား။

“ထိခိုက်ပါတယ်ဘုရား”

ထိခိုက်တော့ စိတ်ဆိုးကြတယ်။ စိတ်
ဆိုးတော့ ဒေါသတွေဖြစ်ပြီး နှလုံးမသာယာ
တဲ့စိတ် မပေါ်ဘူးလား။

“ပေါ်ပါတယ်ဘုရား”

ဒီဒေါသစိတ်သည် ဘုန်းကြီးတို့ ပရိသတ်
များ အလိုလိုပေါ်သလား၊ အကြောင်းတိုက်
ဆိုင်လို့လား။

အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ

၇

“အကြောင်းတိုက်ဆိုင်လို့ပါဘုရား”

အကြောင်းအာရုံကို လက်ခံလို့ပေါ်တာ
နော။ အဲဒီအကြောင်းအာရုံပေါ်လိုက်ပြီ
ဆိုရင် ပေါ်ခွင့်ရတယ်ဆိုရင် သုခသဘော
လား၊ ဒုက္ခသဘောလား။

“ဒုက္ခသဘောပါဘုရား”

ကံမြောက်သွားတာပေါ့။ ဒါကြောင့်
ဒကာ၊ဒကာမတွေ ဘာဖြစ်ဖြစ် ကိုယ့်ကိုယ်
ကိုစောင့်ရှောက်ဖို့ အရေးကြီးတယ်နော်။ မိမိ
ကိုယ်ကိုစောင့်ရှောက်ရတယ်။ အများနဲ့နေ
တဲ့ နေရာမှာ ဘုန်းကြီးတို့ ခဏခဏတွေ့ရ
တယ်။ နေရာတိုင်း လိုက်လိုက်ပြောဖို့ဆိုတာ
လည်း မလွယ်ကူဘူး။ အိပ်တဲ့အခါလည်း
ဘုန်းကြီးတို့က အချိန်မစောဘဲ မထဖို့၊ အော်
ကျယ်ကျယ်မလုပ်ဖို့ တချို့ဆို ဘုရားရှိခိုး
လည်း အော်ကျယ်ကျယ်နဲ့ သိပ်လုပ်တယ်။
မလုပ်ရဘူး။ ဒါတွေအလိုက်သိရတယ်နော။
ကိုယ့်ကို စိတ်ကလေးနဲ့ရှိခိုးလည်းရတာပဲ။
ဒါကြောင့် မိမိကိုယ်ကိုပြုပြင်ကြပါ။ တော်
ကြာ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် စကား

၈

အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ

များနေကြပြန်ပြီ။ စကားများတယ်ဆိုတာ
ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သလား၊ အကုသိုလ် ဖြစ်
ကုန်သလား။

“အကုသိုလ်ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား”

ဒီတော့ အကုသိုလ်ပွားဖို့လာတာလား၊
ကုသိုလ်ပွားဖို့၊ တရားပွားဖို့လာတာလား။

“ကုသိုလ်ပွားဖို့ပါဘုရား”

အေး...ဒါကြောင့် အရေးကြီးတယ်။
တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ခိုက်ရန်ဒေါသ
ဖြစ်ကြတာ ဘာအာရုံမရှိလို့။

“ကုသိုလ်အာရုံပါဘုရား”

ကုသိုလ်အာရုံနော်။ ခန္ဓာကိုယ်မှာ တရား
အာရုံလေး ထုံမွမ်းမထားလေသောကြောင့်
အလိုက်မသိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က အလိုက်မသိတော့
ခံရတဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်ကလည်း ဒေါမနဿ
ဖြစ်တော့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကြီး မလည်နေဘူး
လား။

“လည်နေပါတယ်ဘုရား”

အေး...လည်နေတယ်ဆိုရင် ပရိသတ်
များ တရားအားထုတ်ခြင်းသည် တရား

အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ

၉

မဖြစ်ပါဘဲ မတရားဖြစ်နေတတ်တယ်။ ဒါကိုကြည့်ရတယ်။ စည်းကမ်း၊ စနစ်လေးတွေကိုလည်း ဘုန်းကြီးတို့ပေးထားတဲ့အတိုင်း လိုက်နာတတ်ရတယ်။ နားထောင်ထားရတယ် နော်။ အဲဒါလေးတွေကိုလိုက်နာမှ ကိုယ့်အတွက် ကျေးဇူးများတယ်။ ခန္ဓာတစ်ကိုယ်လုံးမှာ ကုသိုလ်အာရုံနဲ့ ထုံမွမ်းထားပါမှ ကျေးဇူးများတယ်နော။ ဘာအာရုံတဲ့လဲ။

“ကုသိုလ်အာရုံပါဘုရား”

အေး...ဒကာ၊ဒကာမတွေ ဘာကြောင့် ကုသိုလ်အာရုံကို မွေးမြူရမလဲလို့ မေးလို့ရှိရင်ဖြင့် ဒီကနေ့ တရားစခန်းကို အကာကို ပစ်ပြီး အနှစ်ကိုရှာရအောင်လာတာ။ သားပစ်၊ သမီးပစ်၊ ပစ္စည်းဥစ္စာတွေ၊ စီးပွားရေးတွေကို ခဏကျောခိုင်းပြီး ကျောင်းကို လာတာ ဟုတ်ကဲ့လား။ အဲသလို စီးပွားရေးနဲ့ အစစအရာရာတွေကို ဖြစ်သလိုထားခဲ့ပြီး ငါ တရားအလုပ်သွားလုပ်မယ်ဆိုပြီးတော့ အကာကိုပစ်၍ အနှစ်ကိုရှာမလို့လာတာ။ ဟုတ်လား။

၁၀

အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ

“တင်ပါ့ဘုရား”

ဒီတော့ အကာကို ပြန်ရောက်နေမယ်
ဆိုတော့ ကောင်းပါ့မလား။

“မကောင်းပါဘုရား”

ဒါအရေးကြီးတယ်နော။ ဘုန်းကြီးဟော
လိုရင်း တရားနာမည်က ဘာတဲ့လဲဆိုတော့
“အကာပယ်ပစ်၊ အနှစ်ကိုရှာ” ဟုတ်လား။
ဘာတဲ့လဲ။

“အကာပယ်ပစ်၊ အနှစ်ကိုရှာပါဘုရား”

ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည် ဒီ
တရားကို ဘယ်မှာဟောတော်မူသလဲလို့ ဆို
လို့ရှိရင် ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းတော်မြတ်မှာ ဟော
တာ။ ဝိသာခါကျောင်းအမ ဆောက်လုပ်
လှူဒါန်းအပ်သော ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းတော်မြတ်
မှာ ဘာတရားဟောသလဲဆိုရင် အကာကို
ဖယ်ပစ်၊ အနှစ်ကိုရှာတရားနော်။ ဟောတဲ့
အခါကျတော့ ဘာကြောင့် အကာကိုပစ်ပြီး
အနှစ်ကိုရှာရသလဲ၊ ဘာတွေက အကာဖြစ်
ပြီး ဘာတွေက အနှစ်တွေလဲလို့ သိစေချင်
လို့နော်။

အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ

၁၁

လောကမှာ လူတိုင်းလူတိုင်းဟာ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတော့ လုပ်တော့ လုပ်တယ်။ သို့သော်လည်း တချို့တချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ကုသိုလ်တော့လုပ်ပါရဲ့၊ ဒါပေမဲ့ မခွဲခြားတတ်ကြဘူးတဲ့။ ဒါကို ဘုရားက သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်နဲ့ ဥပမာပြတယ်။ သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်မှာ ဘာတွေရှိသလဲဆိုရင် ပထမ အပွေးဆိုတာ မရှိဘူးလား။

“ရှိပါတယ်ဘုရား”

ပြီးတော့ အပွေးရဲ့အောက်က အခွံတဲ့။ ဘာတဲ့လဲ။

“အခွံပါဘုရား”

အဲဒီအခွံရဲ့အောက်ဝယ် အကာတစ်မျိုး ရှိပြန်တယ်။ ဘာတဲ့လဲ။

“အကာပါဘုရား”

အကာရဲ့အောက်ကမှ အနှစ်ဆိုတာ ရှိတယ်လို့ ဘယ်နှစ်မျိုးပြသလဲ။

“လေးမျိုးပါဘုရား”

လေးမျိုးနော်။ ဘာတဲ့လဲ... ပြန်ပြောပါဦး။ အပွေးရယ်၊ အခွံရယ်၊ အကာရယ်၊ အနှစ်

၁၂

အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ

ရယ်နော်။ အဲဒါ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်
ကြီးက ပရိသတ်လေးပါးတို့ရှိတဲ့ကာလ
အခါသမယဝယ် ချစ်သားတို့၊ ချစ်သမီးတို့
ငါဘုရားပြောပြမယ်။ နားထောင်ကြကွယ်
တို့။ ချစ်သား ချစ်သမီးတို့ ငါဘုရား ဟော
ဖော်ညွှန်ပြ ဆိုဆုံးမအပ်သော အကာကိုဖယ်
ပစ်၊ အနှစ်ကိုရှာဆိုတဲ့ တရားဒေသနာတော်
မြတ်ကို နာခံမှတ်သားကြကုန်လော့။ နှလုံး
သွင်းကြကုန်လော့။ နှလုံးသွင်းကောင်းရ
မယ်တဲ့နော်။ နားလည်းထောင်ရမယ်။ ဘာ
ကြောင့် နားထောင် နှလုံးသွင်းရမှာလဲလို့
မေးရင် ဒီတရားကို ကျင့်မလို့။ ပရိသတ်တွေ
နားထောင်တတ်ဖို့ လိုတယ်နော်။ ယာဂီတွေ
နားပါတတ်ပလား။ နားပါတယ်ဆိုတာ
ဘာနားကိုပြောတာတဲ့လဲ။ လက်ရှိနားရွက်
ကြီးကို ပြောတာမဟုတ်ဘူး။ ဉာဏ်နားကို
ပြောတာ။ ဘာနားတဲ့လဲ။

“ဉာဏ်နားပါဘုရား”

တရားနာတဲ့ခါ ဘာနားနဲ့တရားနာရမှာ
လဲ။

အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ

၁၃

“ဉာဏ်နားနဲ့ပါဘုရား”

အဲသလို ဉာဏ်နားနဲ့ နာတတ်မှသာ
လျှင် ကျင့်တတ်တယ်။ မနာတတ်ရင်
မကျင့်တတ်ဘူး ဟုတ်လား။ ဖွဲထဲမှာရေသွန်
သလို၊ သဲပုံထဲမှာစာရေးသလို အဝကုဏ္ဍာ
သုတ္တန်ထဲ လှမ်းကြည့်။ ဘုရားကပြောတယ်။
ချစ်သားချစ်သမီးတို့၊ သင်တို့သည် တရား
နာလို့ရှိရင် သဲထဲမှာရေးတဲ့စာလို မဖြစ်ကြ
စေနဲ့။ ဖွဲထဲမှာရေးတဲ့စာလို မဖြစ်ကြစေနဲ့
တဲ့။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုရင် သဲထဲ၊ ဖွဲထဲမှာ
ရေးတဲ့စာတွေက ခဏလေးဆိုရင် ပျောက်
သွားတယ်။ ရေးတဲ့ခဏပဲ ထင်ရှားတယ်
နော်။ တော်ကြာ လေတိုက်လည်း ပျောက်
သွားတာပဲ။ ဒီတော့ ကျောက်ဖျာပေါ်မှာရေး
တဲ့စာလို နာကြစမ်းပါတဲ့။ ကျောက်ဖျာပေါ်
မှာရေးတဲ့စာကျတော့ ပျောက်သလား။

“မပျောက်ပါဘုရား”

မပျောက်ပါဘူးနော်။ နှစ်ပေါင်းများစွာ
ကြာလည်း မပျောက်ဘူး။ ဒီတော့ ဘုရား
က ဘာပြောသလဲဆိုရင် ဘာစာလိုမဖြစ်စေ

၁၄

အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ

ရတဲ့လဲ။

“သဲထဲဖွဲထဲရေးတဲ့စာလိုပါဘုရား”

ဟုတ်တယ်။ သဲပုံထဲမှာရေးတဲ့စာလို
မဖြစ်ကြလေနဲ့။ ကျောက်ဖျာပေါ်ထက်မှာ
ရေးတဲ့စာများကဲ့သို့ တရားနာတဲ့အခါသမယ
ဝယ် အဝိဇ္ဇာဦးစီးပြီးတော့ မနာကြလေနဲ့။
ဝိဇ္ဇာဦးစီးပြီးသကာလ နှလုံးသားတည်း
ဟူသော ကျောက်ဖျာထက်မှာရေးတဲ့စာလို
နာကြစမ်းပါ။ နှလုံးသားတည်းဟူသော
ကျောက်ဖျာထက်မှာ ဒီတရားတွေကို ရေး
ထားရမယ်၊ မှတ်ထားရမယ်နော်။ တရားက
ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာစွဲဖို့လိုတယ် ပရိသတ်များ။
နှလုံးသားထဲမှာ ဒီတရားလေးတွေဟာ
ဪ...ငါ့ခန္ဓာထဲမှာ ရှိနေတာပါလား၊ ငါ့
ပြောနေပါလား၊ ငါ့ဟောနေပါလားလို့ နှလုံး
သွင်းပြီး ငါ ဒီအပြစ်တွေကိုဖယ်မှဖြစ်မယ်၊
အညစ်အကြေးမှန်သမျှတွေကို ငါဆေးကြော
မှဖြစ်မယ်လို့ အဲသလို အမြဲမပြတ်ကို သုံး
သပ်နေရမယ်။ နှလုံးသွင်းနေရမယ်။ ဟုတ်
ကဲ့လား။ ဒါမှ မိမိသန္တာန်မှာရှိတာကို ရှိ

အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ

၁၅

တယ်လို့သိမယ်။ သိရင် ဆေးကြောမှာပဲ။
မိမိသန္တာန်မှာ အညစ်အကြေးတော့ရှိပါရဲ့။
ဒါပေမယ့်လို့လည်း ရှိတာကို ရှိမှန်းမသိလို့
ရှိရင် ဆေးကြောပါ့မလား။

“မဆေးကြောပါဘုရား”

မဆေးတတ်ဘူး။ ပရိသတ်များနော်။

“တင်ပါ့ဘုရား”

အဲသလို ဆေးတတ်ဖို့အတွက် ကိုယ့်ကိုယ်
ကို ရှိတာကို ရှိတဲ့အတိုင်း သိရမယ်။ ကိုယ့်
သန္တာန်မှာ ရှိနေပါလျက်ကယ်နဲ့ မရှိဘူးလို့
ထင်ရင် မဆေးတတ်ဘူး။ မဆေးတော့ မစင်
ကြယ်ဘူးပေါ့။ ဟုတ်လား။ ကိလေသာ
အညစ်အကြေးတွေ ညစ်ပေပြီးသကာလ
သံသရာတစ်လျှောက်လုံး၊ တစ်လျှောက်လုံး
ဝယ် မြုပ်လမ်းကို ရောက်ဦးမယ်ပေါ့။
ဟုတ်လား။ နားလည်တယ်နော်။ ဒါကြောင့်
ပထမ ရှိတာကို ရှိတယ်လို့သိ။ ရှိတာကို
ရှိမှန်းသိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ပညာရှိပုဂ္ဂိုလ်။ တစ်
နည်း လူလိမ္မာပုဂ္ဂိုလ်နော်။ အေး... ဒါ
ကြောင့်မို့ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက

၁၆

အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ

အနှစ်တရားနဲ့ အကာတရားကို ခွဲခြားပြ
တယ်နော်။ ဘယ်လိုတဲ့လဲ။ သစ်ပင်ကြီး
တစ်ပင်မှာ အပွေးရယ်၊ အခွံရယ်၊ အကာ
ရယ်၊ အနှစ်ရယ်လို့ ရှိသလိုပဲ လောကမှာ
လည်း (ဝါ) ငါဘုရားသာသနာကို အားကိုး
နေကြကုန်သောပုဂ္ဂိုလ် တို့သန္တာန်မှာလည်း
ပဲ ဒီလေးမျိုးရှိတယ်တဲ့။ ဘယ်နှစ်မျိုးရှိ
တယ်။

“လေးမျိုးပါဘုရား”

အဲဒီလေးမျိုးက ဘာလဲလို့မေးရင် ပရိ
သတ်အပေါင်း သူတော်ကောင်းများ ဘာတဲ့
လဲ။ ဒါန၊ သီလ၊ သမထ၊ ဝိပဿနာတဲ့။
နံပါတ်တစ်က ဘာတဲ့လဲ။ ဒါနတဲ့နော်။
ဒါနဆိုတာက ဘာနဲ့တူသလဲလို့မေးရင် ဒါန
ဆိုတာ အပွေးနဲ့တူတယ်တဲ့။ ဘာနဲ့တူတယ်။

“အပွေးနဲ့ပါဘုရား”

သီလတရားက ဘာနဲ့တူသလဲလို့ မေးလို့
ရှိရင် အခွံနဲ့တူတယ်။ ဘာတဲ့လဲ။

“အခွံနဲ့တူပါတယ်ဘုရား”

သမထဘာဝနာက ဘာနဲ့တူသလဲလို့

အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ ၁၇

မေးရင် အကာနဲ့တူတယ်တဲ့။ ဘာနဲ့တူတာ
တဲ့လဲ။

“အကာနဲ့ပါဘုရား”

ဝိပဿနာဘာဝနာတရားကျတော့ အနှစ်
နဲ့တူတယ်တဲ့နော်။ ဘာတဲ့လဲ။

“အနှစ်နဲ့တူပါတယ်ဘုရား”

ဒီတော့ ဘယ်နှစ်မျိုးဖြစ်သလဲ။ ပြန်ဆို
လိုက်ပါဦး။ နံပါတ်တစ်က ဘာတဲ့လဲ။

“ဒါနပါဘုရား”

နံပါနှစ်က...

“သီလပါဘုရား”

နံပါတ်သုံးက...

“သမထပါဘုရား”

နံပါတ်လေးက...

“ဝိပဿနာပါဘုရား”

အဲဒီလေးမျိုးထဲမှာ ဒါနက ဘာနဲ့တူ
သလဲ။

“အပွေးနဲ့ပါဘုရား”

သီလတရားက ဘာနဲ့တူ...

“အခွံနဲ့ပါဘုရား”

၁၈

အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ

နံပါတ်သုံးဖြစ်တဲ့ သမထတရားက
ကော...

“အကာနဲ့တူပါတယ်ဘုရား”

နံပါတ်လေးဖြစ်တဲ့ ဝိပဿနာတရား
ကကော...

“အနှစ်နဲ့တူပါတယ်ဘုရား”

အနှစ်နဲ့တူတယ်။ ဒီတော့ အနှစ်ကိုလို
ချင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေကို အနှစ်ကို အနှစ်မှန်းသိ
အောင်၊ ရှာဖွေတတ်အောင် မြတ်စွာဘုရား
က ဥပမာပေးပြီးတော့ တစ်ချိန်တုန်းက
တက္ကသိုလ်ဆရာကြီးတစ်ယောက်က သူ့
တပည့်တွေကို ခွဲခြားသိအောင် ဒီလိုစေခိုင်း
ပါသတဲ့။

တစ်နေ့မှာ တပည့်တို့... သင်တို့ခရီး
ထွက်ကြစမ်း၊ လောကကြီးထဲမှာရှိနေတဲ့
သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်ရဲ့ အကောင်းဆုံးပစ္စည်း
ကို ရှာဖွေပြီး ငါ့ကိုဆက်သကြစမ်းလို့ မှာ
လိုက်ပြီး ခရီးထွက်စေသတဲ့။ ဒီတော့...
တပည့်တွေအသီးသီး ထွက်သွားလိုက်ကြ
တာ တချို့သော တပည့်တစ်ယောက်က

အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ

၁၉

ဘာကိုယူလာသလဲဆိုရင် အပွေးတွေကိုခွာပြီးတော့ တစ်ထုပ်ကြီးယူလာတာ။ နောက်တစ်ဦးသောပုဂ္ဂိုလ်က အခွံတွေခွာပြီး ယူလာခဲ့တယ်။ တတိယပုဂ္ဂိုလ်က အကာတွေကိုယူလာသတဲ့။ တစ်ယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်ကျတော့ အကုန်လုံး အပွေးလည်းမဟုတ် အကာလည်းမဟုတ်၊ အခွံလည်းမဟုတ်ပါဘဲ အနှစ်ကိုမတွေ့၊ တွေ့အောင်ယူပြီး ထမ်းချလာတာ ဆရာကြီးဆီ အသီးသီးရောက်တဲ့အခါကျတော့ ဆရာကြီးက ဘာပစ္စည်းသည် တန်ဖိုးအရှိဆုံးလို့ ပြောသလဲ။

“အနှစ်ကိုပါဘုရား”

အနှစ်ကိုတဲ့နော်။ နံပါတ်လေးဖြစ်တဲ့ အနှစ်ကို အကောင်းဆုံးလို့ပြောတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုရင် အနှစ်တရားသည် အသုံးအစွဲခံတယ်၊ တာရှည်ခံတယ်၊ ခိုင်ခံ့တယ်၊ အလွယ်တကူနဲ့ မပျက်စီးဘူး။ ဒါကြောင့် ချစ်သားတို့ လောကမှာ ငါဘုရားရဲ့သာသနာတော်မြတ်မှာ သူတော်ကောင်းတရားကို လိုလားတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ ဒါနတည်းဟူသော

၂၀

အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ

အပွေးဖြင့်သာလျှင် ရာင့်ရဲတင်းတိမ်ပြီးနေ
ကြလေရဲ့။ ဒါနဖြင့်သာ ပျော်မွေ့ပြီး ငါ့မှာ
ဘယ်လောက်လှူလိုက်ပြီးပြီ၊ ဘယ်လိုနေရာ
မှာ ဘာလှူလိုက်ဦးမယ်...စသည်ဖြင့် ဟုတ်
လား။ အဲဒီကုသိုလ်ကောင်းမှုလေး အပွေးနဲ့
တူတဲ့ အပေါ်ယံ ကုသိုလ်ကောင်းမှုလေး
တစ်ခုဖြင့်ပင်လျှင် တင်းတိမ်ရောင့်ရဲကြ
တယ် ကွယ်တို့။ တချို့တချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်
တွေကျတော့ ငါးပါးသီလကို စောင့်ထိန်း
ကြတယ်။ ဟုတ်လား။ ငါးပါးသီလကို
လုံခြုံအောင်၊ မကျိုးမပေါက် မပြောက်
မကျားရလေအောင် စောင့်ထိန်းပြီး ဒီသီလ
တရားလေးနဲ့ပဲ ဂုဏ်ယူပြီး မွေ့လျော်နေ
ထိုင်တတ်ကြတယ်။ ကျေနပ်နေတတ်ကြ
တယ်တဲ့။ တချို့တချို့သောပုဂ္ဂိုလ်များကျ
တော့ ဈာန်တရားတွေရဖို့အတွက် အသက်
ဆုံးရှုံးတဲ့ထိ အမြဲမပြတ် ကြိုးစားအားထုတ်
နေကြတယ်။ ဈာန်တရားဖြင့်သာလျှင် မွေ့
လျော်တတ်ကြတယ်။

တချို့တချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်များကျတော့

အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ

၂၁

ငါဘုရား ဟောဖော်ညွှန်ပြ ဆိုဆုံးမအပ်သော
ရုပ်နာမ်ဓမ္မသင်္ခါရတရားတို့ရဲ့ အနိစ္စ
သဘောတွေ၊ ဒုက္ခသဘောတွေ၊ အနတ္တ
သဘောတွေကို ကျင့်ကြံပွားများအားထုတ်
ပြီးတော့နေကြတယ်တဲ့နော်။ ပုဂ္ဂိုလ်ဘယ်
နှစ်မျိုးတဲ့လဲ။

“လေးမျိုးပါဘုရား”

ဘုန်းကြီးတို့ ပရိသတ်အပေါင်း သူတော်
ကောင်းများ လောကမှာ ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး
မရှိဘူးလား။

“ရှိပါတယ်ဘုရား”

တချို့ပုဂ္ဂိုလ်တွေကျတော့ ဘယ်အာရုံနဲ့
နေကြသလဲ။

“ဒါနအာရုံနဲ့ပါဘုရား”

ဟုတ်တယ်။ ငါ ဒါနတွေအများကြီး
လုပ်တာပဲ။ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတွေ အများ
ကြီးလုပ်ပြီးပြီ။ ငါ့မှာ တခြားဘာမှမလို
တော့ဘူး။ ဒါနကုသိုလ်ကြောင့် သံသရာမှာ
ချမ်းသာရင်ပြီးရော။ လူချမ်းသာ၊ နတ်
ချမ်းသာတွေဖြစ်မှာပဲဆိုပြီး မျှော်လင့်ချက်

၂၂

အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ

တွေဖြင့် ဒီဒါနတစ်ခုတည်းကို ပြုလုပ်ကြ
တယ်နော်။

“တင်ပါဘုရား”

ဒါနတစ်ခုတည်းပဲလုပ်ပြီး သီလတွေ
စောင့်ထိန်းနိုင်သလားဆိုတော့ သူ့မှာ သီလ
တရားတွေ ပြည့်စုံသလား။

“မပြည့်စုံပါဘုရား”

ဒါနတော့လုပ်ပါရဲ့တဲ့။ ဒါပေမဲ့ သူ့
မှာ သီလတရားက ကျိုးပဲ့ပျက်စီးနေတတ်
ပြန်တယ်။ ဟုတ်လား။ ဘာကြောင့်လဲဆို
တော့ ကာယကံက မလုံခြုံဘူး။ မစောင့်
ထိန်းဘူး။ လှူဒါန်းတဲ့အခါမှာလည်း ‘သဒ္ဓါ
ကြည်ညို၊ ရိသေလှစွာ၊ အခါကိုသိ၊ မကပ်
ငြိဘဲ၊ မထိမပါး ပေးလှူငြား’ဆိုတဲ့ သူတော်
ကောင်းတွေ လှူဒါန်းတဲ့အလှူဖြစ်ဖို့လိုပါ
တယ်။

လှူတော့လှူနေတာပဲနော်။ ဒါပေမဲ့ လာ
ဘဒါန၊ ဘယဒါန၊ ဗာဟိယဒါန... စ
သည်ဖြင့် လှူခြင်းမှာ အမျိုးမျိုးရှိနေပြန်
တယ်။ လူတွေအထင်ကြီးအောင်လှူတာ၊

အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ

၂၃

ငါဒီလောက်လှူနိုင်တာကို လူတွေမြင်ပါစေ
 သိပါစေဆိုပြီး လှူတာ၊ တချို့က ငါဒီလောက်
 လှူရင် ဒီထက်အများကြီးပြန်ရမှာပဲဆိုပြီး
 လာဘ်လာဘကိုမျှော်ကိုးပြီး လှူတာ လာဘ
 ဒါနဟုတ်လား။ ဘယဒါနဆိုတာက ပရိ
 သတ်အပေါင်း သူတော်ကောင်းများ ကြောက်
 ရွံ့လို့လှူရတာ...စသည်ဖြင့် ဒါတွေမရှိနိုင်
 ဘူးလား။ ရှိတယ်နော။

ဒီလိုသာလျှင် မိမိတို့က စေတနာသုံး
 တန် မပြဋ္ဌာန်းပါဘဲနဲ့ လှူဒါန်းနေမယ်ဆိုလို့ရှိ
 ရင်လည်းပဲ ရရှိအပ်သော အခွင့်အရေး
 အကျိုးသည် အားနည်းသောအခွင့်အရေး
 သာလျှင် ဖြစ်နေပြန်ရော။ ဘာကြောင့်လဲလို့
 ဆိုလို့ရှိရင် သူ့သန္တာန်ထဲမှာ သီလကလည်း
 မရှိ၊ ခန္ဓာဉာဏ်ကတော့ လုံးဝနတ္ထိဖြစ်နေလို့
 နော်။ ဒီတော့ လောကမှာ ကုသိုလ်ကောင်း
 မှုတရားလုပ်တဲ့နေရာမှာ ဒကာ၊ဒကာမတို့
 စုံမှဖြစ်တယ်နော။ မစုံညီဘူးဆိုလို့ရှိရင်
 ကိုယ့်ရဲ့ဘဝဟာ အချည်းနှီးသောဘဝနဲ့တူ
 တယ်။ နားလည်တယ်နော်။ လဆုတ်ရက်နဲ့

၂၄

အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ

လည်းတူတယ်။ တစ်ဖက်က လင်းပေမယ့်
တစ်ဖက်မှာ မှောင်နေတတ်တယ်။ ဒါ
ကြောင့် ဒါနလေးတစ်ခုတည်းနဲ့ လောက
ကြီးနေရတာ တင့်တယ်သလား။

“မတင့်တယ်ပါဘုရား”

မတင့်တယ်ဘူးတဲ့။ ဒါ ဘုရားက ဘာ
တဲ့လဲ။ အပွေးပဲရှိသေးတယ်တဲ့ ဟုတ်လား။
အေး...သီလတရားပြည့်စုံပြီဆိုပြီးတော့လဲ
ကိုယ့်ကိုယ်ကို မာန်မာနကြီးနေမယ်ဆိုလို့ရှိ
ရင်လည်း အဲဒါ အခွံပဲကျန်သေးတယ်လို့
ပြောတယ်နော်။ ဟုတ်လား။ ဒီတော့...
ငါသည် မိုးလင်းလာကတည်းကိုက ဘုရား
ဂုဏ်တော်တွေ၊ တရားဂုဏ်တော်တွေ၊
သံဃာ့ဂုဏ်တော်တွေ တစ်ခုခုပွားများပြီး
တော့နေတယ်။ ပုတီးစိတ်ပြီးနေတယ်။
ဒါဟာ တရားအလုပ်ပဲ။ ဒီအလုပ်သည်
အကောင်းဆုံးအလုပ်ပဲရယ်လို့ မိမိ တစ်
သက်လုံး ဒီသမထအလုပ်နဲ့ လမ်းဆုံးနေ
မယ်ဆိုလို့ရှိရင်လည်း ဘာအာရုံနဲ့နေတာတဲ့
လဲ။ သမထဆိုတဲ့ အကာအာရုံတဲ့။ ဟုတ်

အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ

၂၅

လား။ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက
ဒါနတစ်ခုတည်းနဲ့ပဲနေလို့ပြောသလား။
မနေနဲ့လို့ပြောသလား။

“မနေနဲ့လို့ပြောပါတယ်ဘုရား”

ဘာကြောင့်မနေနဲ့ပြောတာလဲဆိုရင်
မပြည့်စုံသေးလို့နော်။ ဒီလိုမပြည့်စုံသေးလို့
ဆိုတာ ဘာကို တစ်ဆင့်တက်ရမလဲ ပရိ
သတ်များ။ ဝိပဿနာဘာဝနာတရား ဟုတ်
လားနော်။ ဒီအနှစ်တရားနဲ့ပတ်သက်လို့
ဘုန်းကြီးတို့ ပရိသတ်များ အဲဒီ ဒါန၊
သီလ၊ သမထတရားက အပွေး၊ အကာ၊
အခွံနဲ့တူလို့ ဟုတ်ကဲ့လား။ ဒါလောက်နဲ့
ရပ်တည်လို့ရှိရင် ကိုယ့်ဘဝကြီးသည် ပြည့်စုံ
ပလား။

“မပြည့်စုံပါဘုရား”

မပြည့်စုံဘူးနော်။ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်
မြတ်ကြီးက ဒါနတွေမလုပ်ရဘူးလားမေး
တော့ လုပ်ရမယ်လို့ပြောတယ်နော်။ သီလ
တရားမစောင့်ထိန်းရဘူးလား ဆိုရင်လည်း
စောင့်ထိန်းရမယ်လို့ ပြောတယ်နော်။

၂၆

အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ

သမထဘာဝနာတွေမလုပ်ရဘူးလား ဆို
တော့လည်း လုပ်ရမယ်တဲ့နော်။

သမထတရားဆိုတာ ဒကာ၊ဒကာမ
တွေ အာနာပါနဲ့ ဝင်လေထွက်လေ မှတ်
နေတာ။ အဲဒါ သမထတရား ဟုတ်ကဲ့
လား။ ဘုရားဂုဏ်တော်တွေ၊ တရားဂုဏ်
တော်တွေကို အမြဲမပြတ် ပွားများနေကြတာ
လည်း သမထတရား၊ ပရိတ် ပဋ္ဌာန်းတွေ
ရွတ်ဖတ်ပူဇော်နေတာတွေဟာလည်း သမထ
ဘာဝနာတရား။ ဒီသမထတရားတွေရှိနေ
တာကလည်း မကောင်းဘူးလား။

“ကောင်းပါတယ်ဘုရား”

ကောင်းတယ်နော်။ ဒါပေမဲ့ ဒီလောက်
နဲ့တော့ ရပ်တန့်မနေကြလေနဲ့။ ဝိပဿနာ
တရားကို တစ်ဆင့်တက်ကြစမ်းပါလို့ ဘု
ရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ဘယ်ကျောင်း
မှာ သီတင်းသုံးပြီး ဟောတာတဲ့လဲ။

“ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းမှာပါဘုရား”

ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းမှာ သီတင်းသုံးတော်မူပြီး
ဟောတော်မူတဲ့အခါကျတော့ အနာထပိန်

အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ

၂၇

သူဌေးနဲ့တကွ သူ့ရဲ့မှူးမတ်အခြွအရံ ပရိသတ်များဟာ အဲဒီနေ့မှာ ဘာလုပ်သလဲဆိုရင် အဲဒီနေ့ဟာ ဥပုသ်နေ့မို့လို့ သူဌေးအိမ်တွေမှာ ဆိုင်ပိတ်ပြီး အလုပ်မလုပ်ရဘူးတဲ့။ ဥပုသ်စောင့်ကြတာတဲ့နော်။ အဲဒီလိုမျိုးပဲ လပြည့်လကွယ်နေ့တွေမှာ သူဌေးအိမ်တွေမှာ ဆိုင်ပိတ်ပြီး ဥပုသ်စောင့်ကြတော့တစ်နေ့သော ဥပုသ်နေ့မှာ သူဌေးကြီးနဲ့တကွ ရံရွှေတော်တွေဟာ အလုပ်နားရက်မို့လို့ အကုန်လုံးပဲ ဘာစောင့်ထိန်းကြသလဲဆိုတော့ သီလစောင့်ထိန်းကြတယ်တဲ့နော်။ ပရိသတ်များ...အကုန်လုံး ငြိမ်ငြိမ်သက်သက်နဲ့ သီလလေးစောင့်ထိန်းပြီး နေထိုင်ကြတာတဲ့နော်။ ကျွန်တွေရော အကုန်လုံးပေါ့။ အဲဒီနေ့မှာ ကျွန်တစ်ယောက်က ဥပုသ်နေ့မှန်း မသိလိုက်ဘဲ သတိမထားမိလိုက်တဲ့အခါကျတော့ သူ့မှာ တာဝန်ရှိတဲ့အတိုင်း အိမ်ကထွက်လာကတည်းက အလုပ်လုပ်ဖို့ဆိုတော့ သူဌေးအိမ်မှာ ပေါက်တူးတွေပေါက်၊ အလုပ်တွေလုပ်ပြီးမှ ၁၂ နာရီ

၂၈

အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ

နီးပါးလောက်မှ ဟ... လူတွေတိတ်ဆိတ်
ငြိမ်သက်လှချည်လား၊ ဘာဖြစ်လို့ပါလိမ့်
ဆိုပြီးမှ သတိထားမိပြီးတော့ ကြည့်လိုက်
တော့မှ ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာရှိနေတဲ့လူကို လှမ်း
ပြီး မေးလိုက်တဲ့ခါကျတော့ ဥပုသ်နေ့ဖြစ်
နေမှန်းသိတာ။ ဒီတော့ ‘ဒီနေ့ဥပုသ်နေ့ဆို
ပါလား၊ မဖြစ်ဘူး။ ငါလည်း သီလစောင့်
ထိန်းချင်တယ်။ ငါသည် သီလတရားကို
အမြဲတမ်းစောင့်ထိန်းခဲ့တာ၊ မဖြစ်ဘူး။ ပျက်
လို့မဖြစ်ဘူး။ ငါလည်း သီလစောင့်ထိန်း
မယ်’ဆိုပြီး သူဌေးကြီးထံပြေးသွားတယ်
နော်။ သူဌေးကြီးထံရောက်တော့ “သူဌေး
ကြီး သူဌေးကြီး...ကျွန်ုပ် သီလစောင့်ထိန်း
ချင်ပါတယ်၊ သီလစောင့်ထိန်းချင်လို့ သီလ
ပေးတော်မူပါ” ဆိုတော့ အနာထပိန်သူဌေး
ကြီးဟာ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်နော်။ ငါးပါး
သီလပြည့်စုံပြီးသားပုဂ္ဂိုလ်မို့လို့ လူပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်
ပေမယ့် သီလပေးလည်း ရတာပဲ။ ဟုတ်
လား။ ဒါကြောင့် သူဌေးကြီးက သီလလည်း
ပေးပြီးရော နာရီကြည့်လိုက်တော့ ၁၂ နာရီ

အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ

၂၉

ကျော်သွားပြီ။ ဒီတော့ သူ့သန္တာန်မှာ အစာ
အာဟာရပြည့်စုံခဲ့သလား ပရိသတ်များ။

“မပြည့်စုံပါဘုရား”

အလုပ်လုပ်လာလို့ ပင်ပန်းလိုက်တာ
ဟုတ်လား။ ပင်ပန်းတဲ့ဒဏ်ရာကလည်းရှိနေ
ပြန်၊ အစာအာဟာရကလည်း ဆွမ်းသုံးချိန်
မမီလိုက်တော့ တော်တော်နွမ်းနယ်သွား
တယ်။ နွမ်းနယ်တဲ့အခါကျတော့ ပရိသတ်
အပေါင်း သူတော်ကောင်းများ ဘာလုပ်သ
လဲဆိုတော့ ရေပဲသောက်နေလိုက်တာတဲ့။
ဘာလုပ်သတဲ့လဲ။

“ရေပဲသောက်ပါတယ်ဘုရား”

အနာထပိန်သူဌေးကြီးကလည်း မင်း
ဒါဆိုရင် ဟောဒီစတုမဂ္ဂကို စားသုံး၊ ဒါမှ
မဟုတ်ရင် နေမကောင်းဖြစ်လိမ့်မယ်ဆို
တော့ အဲဒီကျွန်က ဘာပြောသလဲဆိုရင်
အရှင်သူဌေးမင်းကြီးလည်း ဒီစတုမဂ္ဂကို မှီဝဲ
စားသုံးပါသလားလို့ မေးတယ်နော်။
ဒီတော့ သူဌေးကြီးက ဒို့ကတော့ ကျန်းမာ
နေကောင်းလို့ မစားသုံးပါဘူးလို့ပဲ ပြော

၃၀

အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ

လိုက်ရော။ သူဌေးကြီးတောင်မှ မစားသုံး
ရင် အကျွန်ုပ်လည်း မစားသုံးပါ။ အသက်
ကိုသာ အသေခံပြီး သီလစောင့်ထိန်းပါ့မယ်
လို့ ပြောသတဲ့နော်။ အသက်ကို ဘာနဲ့
စောင့်ထိန်းမယ်တဲ့ ဒကာ၊ဒကာမတို့။

“သီလနဲ့ပါဘုရား”

သီလနဲ့နော်။ အသက်နဲ့လဲပြီး သီလ
စောင့်ထိန်းမယ်တဲ့ ဟုတ်ကဲ့လား။ ဒီတော့
ပရိသတ်တွေ ညနေတော်တော်လေးစောင်း
လာတော့ အစာရေစာကလည်း တော်တော်
လေးကို ဆာလောင်မွတ်သိပ်မှုရှိလာတာကိုး။
ပူလောင်ပြီးတော့ နေမကောင်းဝင်လာသ
တဲ့။ လေရောဂါကလည်း ဖြစ်လာတယ်တဲ့။
ပရိသတ်များ။ အဲဒီလေရောဂါကနေပြီး
တော့ သူ့ကို တစ်ခါတည်းသတ်ဖြတ်သွား
ရော။ နေမကောင်းတော့ ဟိုဆေးဒီဆေး
တွေလည်းသောက်တာပဲ။ ဒါပေမဲ့ သူ့
သန္တာန်ထဲမှာ အကြောင်းတရားကလည်း
တိုက်ဆိုင်လာပြီထင်ပါရဲ့နော်။ လိုရင်းလေး
ပြောကြပါစို့။ မကြာခင်မှာပဲ စုတိစိတ်ကျ

အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ

၃၁

သွားတာ။ ဪ...ဥပုသ်ဘယ်လောက်
စောင့်ခဲ့တာတဲ့လဲ။ နေ့တစ်ဝက်နော် ပရိ
သတ်များ။ ဟုတ်လား။

အနာထပိန်သူဌေးရဲ့ကျွန် ဥပုသ်နေ့
တစ်ဝက် ဥပုသ်စောင့်ခဲ့တဲ့ ကုသိုလ်ကောင်း
မှုက သူ့ကို ဘယ်ပို့လိုက်သလဲဆိုလို့ရှိရင်
သုံးယူနေရုံတဲ့ ပင်ညောင်ပင်ကြီးမှာ ရုက္ခစိုး
နတ်ကြီး ဖြစ်ရပါတယ်။ ဟုတ်လား။ ဟိမ
ဝန္တာတောနဲ့ ခပ်လှမ်းလှမ်း အလယ်တည့်
တည့်မှာ ပင်ညောင်ပင်ကြီးကို အစိုးရတဲ့
ရုက္ခစိုးနတ်ကြီး။ အဲဒီရုက္ခစိုးနတ်ကြီးဟာ
ဘယ်လိုအစိုးရသလဲ၊ ဘယ်လိုတန်ခိုးကြီး
သလဲဆိုလို့ရှိရင် ဘုန်းကြီးတို့ပရိသတ်တွေ
လက်ညှိုးထိုးလိုက်လို့ လက်ညှိုးက ရေလိုရင်
ရေထွက်လာတယ်။ ထမင်းလိုရင် ထမင်းရ
လာတယ်။ အကုန်လုံးရတယ်တဲ့။ ဒီတော့
အဲဒါ ဘာက တန်ခိုးအာနိသင်ကြီးတဲ့ နတ်
မင်းကြီးဖြစ်ရသလဲလို့မေးရင် သီလတန်ခိုး
ကြောင့်နော်။ သီလတန်ခိုး၊ နေ့တစ်ဝက်
လောက်စောင့်ထိန်းခဲ့တဲ့ ဥပုသ်သီလ နား

၃၂

အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ

လည်တယ်နော်။ အဲဒီလိုနဲ့ နေလာလိုက်တာ
တော်တော်လေးကြာလာတဲ့တစ်နေ့မှာ
ဟိမဝန္တာတောင်မှာလည်းပဲ ရသေ့(၅၀၀)
နေထိုင်ကြသတဲ့။ ရသေ့ဘယ်လောက်တဲ့
လဲ။

“ငါးရာပါဘုရား”

ရသေ့ငါးရာတို့က ရာဇဂြိုဟ် အစရှိတဲ့
မြို့တွေကိုလည်ပြီးသကာလ ဆွမ်းခံကြရ
တယ်တဲ့။ တစ်ခါတစ်ရံ ဈာန်နဲ့ကြွတဲ့အခါ
ကြွ၊ ခြေကျင်ကြွတဲ့အခါလည်း ကြွကြတယ်
တဲ့။ ဘုန်းကြီးတို့ ပရိသတ်အပေါင်း သူတော်
ကောင်းများ ဒီတော့ ပါဝါပြည်ကသူဌေး၊
ဂေါသကသူဌေးဟာလည်းပဲ အဲဒီအရှင်ငါးရာ
ကိုမြင်တော့ သိပ်ကြည်ညိုတာတဲ့ ဟုတ်
လား။ ဒီတော့ အရှင်မြတ်များဘုရား...
တပည့်တော်တို့မြို့မှာနေပြီး သီတင်းသုံး
တော်မူပါဆိုပြီး ပင့်ထားတယ်နော်။ ဒီလိုပင့်
တော့ အရှင်မြတ်များက ဒါဆိုရင်လည်း
ဒကာတို့ ဝါတွင်းကာလအခါသမယမှာ
ကျုပ်တို့ရသေ့များသည် ဝါဆိုပြီးနေပါမယ်။

အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ

၃၃

သီတင်းဝါလကျွတ်တဲ့ခါကျတော့ တောထဲမှာ ၆ လ၊ ဒီမှာ ၆ လ နေပါ့မယ်ဆိုပြီး အာမခံချက်ပေးတဲ့အတွက်တာကြောင့် ပါဝါမြို့ကလည်းပဲ အဲဒီရသေ့(၅၀၀)တို့အတွက် တစ်ပါးကျောင်းတွေ ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းကြတယ်တဲ့။ အဲဒီလိုလှူထားတဲ့အခါကျတော့ ရသေ့တွေဟာ စိတ်ချမ်းသာကိုယ်ချမ်းသာနဲ့ နေကြရတယ်တဲ့နော်။ ဒါနကုသိုလ်ကောင်းမှုတွေ ပြုလုပ်နေကြတယ်၊ သီလကုသိုလ်ကောင်းမှုတွေ ပြုလုပ်နေကြတယ်၊ သမထကုသိုလ်ကောင်းမှုတွေပြုလုပ်နေကြတယ်။ ပါဝါပြည်က သူဌေးတွေကလည်း ဒါန၊ သီလ၊ သမထတရားတွေနဲ့ အမြဲမပြတ် မွေ့လျော်နေကြတာ။ ဟုတ်လား။

“တင်ပါ့ဘုရား”

ဒီလိုမွေ့လျော်နေကြလို့ ၆ လပြည့်တော့ တောအရပ်မှာ သီတင်းသုံးကြတယ်။ တောအရပ်မှာသီတင်းသုံးလို့ ၆ လပြည့်တော့ ငါတို့သည် ဒကာ၊ဒကာမများဆီ သွားကြရအောင်ဆိုပြီး ဈာန်နဲ့မကြွလာဘဲ ခြေကျင်

၃၄

အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ

ကြွလာကြသတဲ့။ ဘာနဲ့ကြွလာတာတဲ့လဲ။

“ခြေကျင်ပါဘုရား”

ခြေကျင်ခရီးလျှောက်လာတဲ့ခါကျတော့
အဲဒီခပ်လှမ်းလှမ်းလေးမှာ ဘာတွေ့သလဲ
ဆိုရင် ပင်ညောင်ပင်ကြီး တင့်တင့်တယ်
တယ်နဲ့ ရှုချင်စဖွယ် အရိပ်အာဝါသက
လည်းကောင်းတော့ အကြီးဆုံးမထေရ်ကြီး
က “ငါ့ရှင်တို့...လာကြစမ်းပါဦး၊ ဟောဒီ
ပင်ညောင်ပင်ကြီးမှာ ခိုနားကြစို့။ ပြီးမှ
ဒို့ဒကာတွေဆီ အားအင်လေးပြည့်ပြီး သွား
လို့ရမှာဆိုပြီး ရသေ့ငါးရာလုံးဟာ နားခိုကြ
တယ်။ အဲဒီလိုနားခိုကြတော့ အကြီးဆုံး
မထေရ်ကြီးက ဘာပြောသလဲဆိုရင်
“ဪ... ငါ့ရှင်တို့၊ ဒီညောင်ပင်ကြီးမှာ
သာမန်နတ်သားတော့ နေနိုင်မှာမဟုတ်ဘူး၊
ဒီညောင်ပင်ကြီးဟာ တင့်တယ်လှပလွန်း
တော့ သာမန်ပုဂ္ဂိုလ်တွေ မနေနိုင်ဘူး၊
အလွန်တရာ တန်ခိုးကြီးတဲ့ ရုက္ခစိုးနတ်မင်း
ကြီးတွေပဲ နေနိုင်ပါလိမ့်မယ်။ တကယ်လို့
တန်ခိုးကြီးနတ်မင်းများ ဒီနေရာမှာရှိခဲ့ငြားအံ့၊

အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ

၃၅

ငါတို့သည် ရေလိုပါ၏။ ငါတို့ရသေ့များ
သည် ရေလိုလို့ ရေပေးပါ”ဆိုတော့ အနာ
ထပိန်သူဌေးရဲ့ကျွန် ရုက္ခစိုးနတ်မင်းက
ကြားတယ်တဲ့နော်။ ဪ...ဒီရသေ့တွေ
ရေလိုနေတာတဲ့၊ ငါလုပ်ပေးမှပဲဆိုပြီး ချက်
ချင်း လက်ညှိုးထိုးလိုက်တော့ ရေတွေထွက်
လာတာ ဟုတ်လား။ ရေလုံးကြီးတွေ ပန်း
ပြီးထွက်လာတော့ ရသေ့ကြီးတွေ အားရပါး
ရ ရေသောက်ကြတယ်။ ရေသောက်ပြီး
တော့ ရေတွေလည်း ချိုးကြတော့မှ အကုန်
လုံး ချမ်းချမ်းသာသာနဲ့နေတော့ ဒီရုက္ခစိုး
နတ်မင်းကြီး သိပ်ဘုန်းကြီးတာပဲ၊ သိပ်တန်
ခိုးကြီးတာပဲ၊ ဒီရုက္ခစိုး နတ်မင်းကြီးသည်
ဒို့ဆာလောင်မွတ်သိပ်မှု ကို သိပါလိမ့်မယ်၊
တကယ်လို့ သိခဲ့ငြားအံ့။ ငါတို့ဆာလောင်
နေလို့ အစာရေစာပေးရင် ကောင်းမှာပဲ
ဆိုပြီး ပထမ ထမင်းတောင်းတာတဲ့ ဟုတ်
လား။ တောင်းတဲ့အခါကျတော့ ထမင်းတွေ
တစ်ထုပ်ပြီးတစ်ထုပ် ပစ်ချတာတဲ့။ ထမင်း
ရပြီးတဲ့အခါကျတော့ ဟင်းတွေရော အကုန်

၃၆

အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ

လုံး လိုသမျှတောင်းကြတော့ တောင်းသမျှ
လည်း ရတယ်တဲ့နော်။ အဲသလိုတောင်း
သမျှ အကုန်လုံးရတော့ ဝမ်းသာအားရနဲ့
စားသောက်ကြ၊ အပန်းဖြေကြနဲ့ တော်
တော်ကြာတော့ ရသေ့အကြီးဆုံးက “ငါ့ရှင်
တို့...ဒီနေရာမှာ ငါတို့နေရတာကတော့
အလွန်တရာကောင်းလှပါတယ်၊ ရုက္ခစိုး
နတ်မင်းကြီးကိုလည်း ငါတို့ကိုယ် တိုင်မြင်
ရရင် ကောင်းမှာပဲ” ဆိုပြီးတော့ ပြောတယ်
တဲ့နော်။ အဲဒီတော့ ရုက္ခစိုးနတ်မင်းကြီးက
ဖန်ဆင်းပြီးပြတယ်တဲ့ ပရိသတ်နော်။ ရသေ့
များက အရောင်အဝါတောက်ပစွာဖြင့်
အလွန်တရာတင့်တင့်တယ်တယ် ကြီးမြင်ရ
ပြန်ရတော့ ရသေ့ကြီးတွေက ဝမ်းတွေသာ
ပြီးတော့ “နတ်မင်းကြီး တင့်တယ်လှပါပေ
၏။ သင်နတ်မင်းသည် ဘယ်လို ကုသိုလ်
ကောင်းမှုတွေပြုပါသလဲ။ ဘယ်လို ကုသိုလ်
ကောင်းမှုတွေပြုခဲ့လို့ ဒီလောက် တန်ခိုးကြီး
ရပါသလဲ” လို့မေးတော့ နတ်မင်းကြီးက
ရသေ့တွေကို ခေါင်းခါပြတယ်။ ဟုတ်

အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ

၃၇

လား။

ဒကာ၊ ဒကာမတွေ ပြောချင်လို့လား၊
မပြောချင်လို့လား။

“မပြောချင်လို့ပါဘုရား”

မပြောချင်လို့နော်။ ဘာကြောင့်မပြော
ချင်တာလဲမေးရင် သူ့ရဲ့ကုသိုလ်ကောင်း
မှုလေးက အနည်းငယ်လေးမို့နော်။ ဒါကြောင့်
သူ မပြောရဲဘူး။ ဟုတ်လား။ ဒါကြောင့်
အရှင်ဘုရားများ မမေးအပ်ဘူးထင်ပါတယ်
ဘုရားဆိုပြီး ပြောတယ်တဲ့။ ဒီတော့ ရသေ့
တွေက ပြောသာပြောပါ အသင်နတ်မင်း၊
အကျွန်ုပ်တို့ အလွန်တရာ သိချင်လွန်းလို့
မေးတာမို့ အလွန်တရာသိချင်လှပါတယ်
ဆိုတော့မှ ရုက္ခစိုးနတ်မင်းက “အရှင်ဘုရား
(တဲ့) လောကမှာ ဗုဒ္ဓဆိုတဲ့ ဘုရားပွင့်တော်မူ
ပါတယ်၊ အကျွန်ုပ်၏ အရှင်သခင်ဖြစ်တဲ့
အနာထပိန်သူဌေးကြီးသည် ဘုရား၊ တရား၊
သံဃာ ရတနာသုံးပါးကို ချဉ်းကပ်တတ်ပါ
တယ်။ လပြည့်လကွယ် ဥပုသ်နေ့တွေမှာ
အကုန်လုံး ဥပုသ်စောင့်ခွင့်ရလို့ အကျွန်ုပ်

၃၈

အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ

သည် ဥပုသ်လေး နေ့တစ်ဝက်စောင့်ခွင့်ရတဲ့ ကုသိုလ်ကောင်းမှုလေးတစ်ခုကြောင့် ဒီချမ်းသာသုခကို ရရှိခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ အရှင်ဘုရားတို့”ဆိုပြီးတော့ ရုက္ခစိုးနတ်မင်းကြီးက လျှောက်တယ်တဲ့ ဟုတ်လား။ အဲဒီလို လျှောက်ထားတဲ့နေရာမှာ ဗုဒ္ဓဆိုတဲ့စကားလုံးကိုကြားပြီး ရသေ့တွေကလေ လောကမှာ ဘုရားပွင့်နေပြီလို့လည်း ကြားရော၊ လောကမှာ ဘုရားပွင့်တယ်ဆိုတာ မလွယ်ဘူး၊ အဲဒီဘုရားကို ဖူးချင်လိုက်တာဆိုတော့ ရုက္ခစိုးနတ်မင်းကြီးက ဇေတဝန်ကျောင်းမှာရှိကြောင်း လျှောက်တာပေါ့။ ဒီတော့ ပရိသတ်တွေ ရသေ့ငါးရာတို့ဟာ ကြာကြာမနေကြပါဘဲနဲ့ ဘုရားရှင်ထံတော်ပါးကို ကြွလာတဲ့အခါကျတော့ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးထံတော်ပါးကိုသွားတဲ့လမ်းက နှစ်လမ်းရှိနေပြန်ပြီတဲ့။ ဟုတ်လား။ လမ်း ၂ လမ်းက ဒကာတွေမြို့ကိုသွားရာလမ်းတစ်လမ်းနဲ့ နောက်တစ်လမ်းက ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ရှိရာ သီတင်းသုံးရာကျောင်း

အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ

၃၉

ကို သွားတဲ့လမ်း။ ဒီတော့ လမ်းနှစ်လမ်း ရှိတော့ “ငါ့ရှင်တို့ ဒို့ဒကာတွေကို မပြောဘဲ သွားလို့တော့ မသင့်တော်ဘူး။ ပစ္စည်းလေး ပါးထောက်ပွဲထားတဲ့ သာသနာ့ဒါယကာ တွေကို မပြောဘဲသွားရင် ကောင်းမှာမဟုတ် ဘူး။ အသိပေးမှဖြစ်မယ်(ဆိုပြီး) ဒကာတွေ ထံသွား၊ အိမ်ရှေ့မှာ ခဏရပ်ပြီးမှ ဘုရားရှင် ထံတော်ပါး ဆက်သွားကြတာပေါ့ဆိုပြီး ကြွ လာကြတယ်နော်။ ဒီလိုလာတော့ ပထမ ပါဝါလိကသူဌေး၊ ဂေါသကသူဌေး၊ ကုက္ကု တသူဌေး အိမ်တွေအကုန်လုံးရောက်တဲ့အခါ ကျတော့ အကုန်လုံးက အရှင်ဘုရားများ ကြွတော်မူကြပါ အရှင်ဘုရားများအတွက် ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းထားတဲ့ ကျောင်းမှာ သီတင်းသုံးတော်မူကြပါဘုရားလို့ လျှောက် ထားလေတော့၊ ဒကာတို့ ဒို့မနေကြတော့ ဘူးလို့လည်း ပြောလိုက်ရော ဒကာတွေ စိတ်ဆင်းရဲပြီး စိတ်မကောင်းဖြစ်ကြတယ် တဲ့နော်။ “အရှင်ဘုရား ဘာကြောင့် မနေ ကြတော့တာလဲဘုရား၊ တပည့်တော်တို့ဟာ

၄၀

အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ

အရှင်ဘုရားများကို ပစ္စည်းလေးပါး လှူဒါန်း
ချင်လို့သာ ကျောင်းတွေဆောက်လုပ် လှူဒါန်း
ကြတာ ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား” ဆိုတော့ ရသေ့
ကြီးက “ဒကာတို့ လောကမှာ လူနတ်
ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့ရဲ့ အားကိုးရာတစ်ဆူဖြစ်
တော်မူတဲ့ ဗုဒ္ဓပွင့်တော်မူပြီ။ ဒါကြောင့်မို့လို့
ဒကာတို့ ငါတို့သည် ဘုရားပွင့်တော်မူလို့
ဘုရားဖူးသွားတော့မယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆို
တော့ ငါတို့သန္တာန်ထဲမှာရှိတဲ့ ကုသိုလ်
ကောင်းမှုက သာမန်ကုသိုလ်ကောင်းမှုလေး
ပဲရှိသေးတယ်။ အခုလက်ရှိ ကြိုးစားနေတဲ့
ဒါနကောင်းမှု၊ သီလကောင်းမှု၊ သမထ
ကောင်းမှုဆိုတာတွေက အကာသာ ရှိသေး
တယ်။ ငါတို့သည် ဟောဒီအကာလောက်နဲ့
ရပ်တည်လို့ မနေတော့ပါဘဲနဲ့ အနှစ်သာရ
တရား တွေ့အောင်ရှာတော့မယ်။ ဒါကြောင့်
မို့လို့ ဗုဒ္ဓထံတော်ပါး ဒို့သွားကြတော့မယ်” ဆို
တော့ ဒကာတွေက “အရှင်ဘုရားများ ခဏ
လောက်ဆိုင်းတော်မူကြပါဘူရား။ တပည့်
တော်တို့ကို စောင့်ပါဦးဘုရား။ တပည့်

အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ

၄၁

တော်တို့ သူဌေးသုံးယောက်လဲ လိုက်ပါရ
စေ” ဆိုတော့ ခေါ်သလား ပရိသတ်။ မခေါ်
ဘူးနော်။ ဘာကြောင့်မခေါ်သလဲလို့မေးရင်
သူဌေးတွေမှာက အခြံအရံများတယ်။ တစ်
ခေါက်တစ်ခေါက် ခရီးထွက်ဖို့ဆိုတာ လွယ်
ပါ့မလား။ မလွယ်ဘူးနော်။ ဒီတော့ “ဒကာ
တို့၊ ဒကာတို့ကို စောင့်လို့ရှိရင် ဒို့ကြာနေ
လိမ့်မယ်။ နောက်ကပဲ ဖြည်းဖြည်းလာ
ကြပါ။ တို့သွားနှင့်မယ်။ တို့ရှေ့က ဘုရား
ဖူးနှင့်မယ်” ဆိုပြီး ရသေ့ငါးရာလုံးဟာ ဘယ်
သူ့ထံတော်ပါး ထွက်လာကြတာတဲ့လဲ။

“ဘုရားရှင်ထံတော်ပါးပါဘုရား”

ဟုတ်တယ်။ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်
ထံတော်ပါးရောက်တော့ ဘုရားရှင်ကိုယ်
တော်မြတ်ကြီးက ဘာတရားဟောသလဲ
ဆိုရင် ခုနက မိန့်တော်မူလိုက်တဲ့ “သာရော
ပမာသုတ္တန်” တဲ့။ ဘာသုတ္တန်တဲ့လဲ။

“သာရောပမာသုတ္တန်ပါဘုရား”

သာရောပမာသုတ္တန်ဆိုတာ လောကမှာ
အနှစ်နဲ့ အကာကိုခွဲခြားပြီးပြတဲ့ တရားနော်။

၄၂

အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ

လောကမှာ ဒါနံ၊ သီလ၊ သမထ ကုသိုလ်
 ကောင်းမှုတရားတွေက ဘာနဲ့တူသလဲဆိုရင်
 အကာဥပမာနဲ့တူတယ်။ ဝိပဿနာတရား
 ကမှ အနှစ်ဥပမာနဲ့ တူတယ်ဆိုတဲ့အကြောင်း
 ကို ခန္ဓာကိုယ်ကြီးရဲ့ ရုပ်၊ နာမ်သဘာဝ
 တရားတွေရဲ့ ဖြစ်တာပျက်တာလေးကို
 ဉာဏ်နဲ့ယှဉ်ပြီး ကြည့်ဖို့ဟောပြီး ပွားများ
 ခိုင်းတဲ့အခါကျတော့ ပရိသတ်တို့ရေ ရသေ့
 ငါးရာတို့သည် ဘာသစ္စာကို ပိုင်းခြားတွေ့
 သလဲ။

“ဒုက္ခသစ္စာကိုပါဘုရား”

ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြားပြီး တွေ့ပြီနော်။
 အဲဒီ ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြားတွေ့တော့ မရှိ
 တာတွေ့သလား၊ အရှိတွေ့သလား။

“အရှိကိုတွေ့ပါတယ်ဘုရား”

ဘုရားရှင်က ဟောဒီအမြဲမပြတ် ဖောက်
 ပြန်ပြောင်းလဲနေတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်၊ ဆင်းရဲတဲ့
 ခန္ဓာကိုယ်၊ မပိုင်တဲ့ခန္ဓာကိုယ်ကြီးကို ထောက်
 ထောက်ပြီးတော့ ဟောဖော်ညွှန်ပြနေတော့
 ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးရဲ့ အသံတော်

အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ

၄၃

ရယ်၊ သူတို့ရဲ့ သန္တာန်ထဲမှာ သုံးသပ်ဆင်ခြင်နှလုံးသွင်းပြီးတော့ နာခံမှတ်သားနေတဲ့ နားရယ် တရားကလဲ အနှစ်၊ နားကလည်း အသစ်တွေ မှတ်သားနေရတော့ တကယ့်ကို ခန္ဓာငါးပါး ဘာသစ္စာတွေပြီ။

“ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား”

ဘာနဲ့လှမ်းပြီး တွေ့နေတာတဲ့လဲ။

“ဉာဏ်ကလေးနဲ့ပါဘုရား”

လှမ်းပြီးတော့ တွေ့နေတဲ့ သုံးသပ်နေတဲ့ ဉာဏ်ကလေးကတော့ မဂ္ဂသစ္စာဉာဏ်ပဲလို့ ဘုရားရှင်က ဟောဖော်ညွှန်ပြတော့ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးက ဖောက်ပြန်ပြောင်းလဲနေတဲ့ သဘောတွေ၊ ဖြစ်တာ ပျက်တာကို အမြဲ မပြတ်တွေ့နေတဲ့ သဘောတရားလေးက ဒုက္ခသစ္စာ၊ အဲဒီဒုက္ခသစ္စာပေါ်မှာ မဂ္ဂသစ္စာနဲ့ သုံးသပ်ဆင်ခြင် ပွားများဖန်များလာတော့ ကမ္မဘဝဆိုတဲ့ သမုဒယသစ္စာသေတယ်။ မသေဘူးလား။

“သေပါတယ်ဘုရား”

သမုဒယသစ္စာသေတော့ ရာဂ၊ ဒေါသ၊

၄၄

အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ

မောဟတွေ တဒင်္ဂ ငြိမ်းမနေဘူးလား။

“ငြိမ်းနေပါတယ်ဘုရား”

ငြိမ်းတာက နိရောဓသစ္စာနော။ ဒီတော့ တစ်ပြိုင်နက်တည်းမှာ သစ္စာလေးပါးမပေါ် ဘူးလားဗျာ။

“ပေါ်ပါတယ်ဘုရား”

ဒီတော့ ဘုရားရှင်ရှေ့မှောက်မှာပင်လျှင် ခဏလေးအတွင်းမှာပဲ တရားလေးဟော ရင်း ဟောရင်းနဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ သုံးသပ် ဆင်ခြင်လာလိုက်ကြတာ ဖျတ်ခနဲဆိုရင် ရသေ့ငါးရာလုံးဟာ အာသဝေါကုန်ခန်းလို့ ရဟန္တာဖြစ်ကြတယ်။ ဟုတ်ပြီလားပရိသတ် များ။

“တင်ပါ့ဘုရား”

ရဟန္တာဖြစ်တဲ့အခါကျတော့ ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကို ဘာလျှောက်သလဲ ဆိုရင် မှန်လှပါမြတ်စွာဘုရား။ တပည့် တော်တို့ သန္တာန်ထဲမှာ အကာကိုပစ်လို့ အနှစ်ကိုရခဲ့ပါပြီဘုရားလို့ လျှောက်ကြတယ် တဲ့။

အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ

၄၅

“တင်ပါ့ဘုရား”

တပည့်တော်များ နောက်ထပ်ပဋိသန္ဓေ နေရန် အကြောင်းမရှိတော့ပါဘုရား။ နောက်ထပ်တဖန် ဟောဒီဘုံဌာနတွေကို ဘယ်တော့မှ မလာရောက်တော့ပါ မြတ်စွာ ဘုရား။ တပည့်တော်တို့ ကျင့်သုံးစရာ နောက်ထပ်မရှိတော့ပါဘုရားလို့ လျှောက် ကြတယ်။ ပြုဖွယ်ကိစ္စ ဘာကြောင့်မရှိတော့ တာလဲလို့မေးရင် သောတာပန်၊ သကဒါ ဂါမ်၊ အနာဂါမ်၊ ရဟန္တာဆိုတဲ့ မဂ်လေး ဆင့်၊ ဖိုလ်လေးဆင့်ရှိခြင်းကြောင့် နောက် ထပ်အလုပ်လုပ်စရာ လိုသေးသလား။

“မလိုတော့ပါဘုရား”

မလိုတော့ပါဘူးလို့ လျှောက်ထားလိုက် တဲ့အခါကျတော့ ပရိသတ်များရေ၊ ရသေ့ငါး ရာလုံးကို ဧဟိဘိက္ခုခေါ်လို့ ရသေ့ငါးရာ လုံးဟာ ရဟန်းအသွင်နဲ့ ရဟန္တာလည်း ဖြစ်ကြရော နောက်ကဘယ်သူတွေလိုက် လာကြသလဲ။

“ဒကာတွေပါဘုရား”

၄၆

အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ

သူဌေးသုံးယောက် ဦးဆောင်လို့ သောင်း
 နဲ့ချီပြီး အခြွေအရံ ပရိသတ်တွေပါသတဲ့။
 သူဌေးတစ်ယောက်မှာ အခြွေအရံသုံးသောင်း
 စီပါလာကြသတဲ့ ပရိသတ်များရေ။ အခြံ
 အရံတွေနဲ့တကွ စားစရာတွေကလည်း
 အပြည့်ဆိုတော့ ဘုရားအမှုရှိတဲ့ သံဃာ
 တော်များကို လှူဒါန်းလိုက်ကြတာ သံဃာ
 တော်တွေက နည်းနည်းလား အများကြီး
 လား ပရိသတ်။

“အများကြီးပါဘုရား”

ဘယ်လောက်ပင်များသော်လည်း သံဃာ
 တော်များအားလုံးကို သုံးလတိတိ လှူဒါန်း
 ကြသတဲ့။ ဘယ်နှစ်လတဲ့လဲ။

“သုံးလပါဘုရား”

သံဃာတော်တွေဟာ သိန်းချီပြီးရှိနေတာ
 နော်။ အဲသလို သူဌေးသုံးယောက်တို့ လှူ
 ဒါန်းပြီးတဲ့နောက်နေ့မှာ ရေစက်သွန်းချ
 အမျှပေးဝေမယ်၊ ဘုရားရှင်ထံတော်ပါးမှာ
 အားရကျေနပ်အောင် တရားနာမယ်ဆိုပြီး
 သွားကြတော့ ဘုရားရှင်က ဘာတရားဟော

အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ

၄၇

သတဲ့လဲ။

“အကာကိုဖယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာပါ
ဘုရား”

ဟုတ်တယ်။ မြတ်စွာဘုရားရှင်ကိုယ်
တော်မြတ်ကြီးက ကွယ်တို့... ဒကာ၊ဒကာမ
တို့၊ သင်တို့လုပ်တဲ့ကုသိုလ်ကောင်းမှုတွေက
ကောင်းတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒီလောက် ကုသိုလ်
ကောင်းမှုလေးနဲ့ လောကမှာရပ် တည်ပြီး
မနေကြလေနဲ့။ ဒါနကုသိုလ်ကောင်းမှု
လုပ်တယ်၊ သီလကုသိုလ်ကောင်းမှုတွေ လုပ်
ကြတယ်၊ သမထကုသိုလ်ကောင်းမှုတွေ
လုပ်ကြတယ်။ ဒီကုသိုလ်ကောင်းမှု တရား
တွေက သင်တို့သန္တာန်ထဲမှာရှိနေပေမယ့်
အကာပဲရှိသေးတယ်ကွယ်တို့။ ဝိပဿနာ
ဆိုတဲ့ တရားထူး တရားမြတ် အနှစ်သာရ
တရားတွေကို တွေ့အောင်ရှာကြလို့ ဘုရား
ရှင်ကဟောပြီး သစ္စာလေးပါးတရားကိုပါ
တစ်ဆင့်တက်ပြီး မဟောဘူးလား။

“ဟောပါတယ်ဘုရား”

ဟောလဲဟောလိုက်တော့ အကုန်လုံး

၄၈

အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ

သူဌေးတွေနဲ့တကွ မောင်းမအခြွေအရံတွေ
ဟာ သောတာပန်တည်ကြတယ်တဲ့။ ဘာ
တည်ကြတာတဲ့လဲ။

“သောတာပန်တည်ပါတယ်ဘုရား”

သောတာပန်တည်တယ်ဆိုတာ ဘာ
တံခါးပိတ်တာတဲ့လဲ ပရိသတ်တွေ။

“အပါယ်တံခါးပိတ်တာပါဘုရား”

မကောင်းဘူးလားဗျာ။

“ကောင်းပါတယ်ဘုရား”

ဘာကြောင့် သူတို့မြန်မြန်တရားရတာ
လဲလို့မေးလို့ရှိရင် သူတို့သန္တာန်မှာ အခြေခံ
တရားတွေရှိတယ်။ ဟုတ်လား။ ရသေ့ငါးရာ
လုံးကို အမြဲမပြတ် လှူဒါန်းထားတဲ့ ဒါန
ကုသိုလ်စေတနာကလဲ ပြတ်သားနေတယ်။
မျိုးစေ့ကလည်းရှိ သဒ္ဓါတရားကလည်း ရှိ
နေတာကိုး။ ငါးပါးသီလကလည်း ကိုယ်စီ
ကိုယ်ငှ ရှိကြတယ်။ သမထ ဘာဝနာဆိုတဲ့
တရားကိုလည်း အမြဲမပြတ် ပွားများနေ
တတ်ကြတယ်။ အဲဒီလို အထုံပါရမီ ဓာတ်ခံ
တွေလည်း ရှိနေတော့ ဘုရားကိုယ်တော်

အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ

၄၉

မြတ်ကြီးလည်း ဟောလိုက်ရော လွယ်လင့်တကူပဲ တရားထူးတရားမြတ်ကို ရကြတယ်ဟုတ်လား။ ဒီတော့ တရားလည်းရရော ပရိသတ်အပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့ရေ အဲဒါအကာကို ရတာလား၊ အနှစ်ကို ရတာလား။

“အနှစ်ကို ရတာပါဘုရား”

ဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ အကာနဲ့ အနှစ်ကို နားလည် သဘောပေါက်စေချင်တယ်နော်။ အကာကို ဖယ်ဆိုတာက ဒါနကို လုံးဝမလုပ်နဲ့၊ သီလကို မစောင့်ထိန်းနဲ့၊ သမထဘာဝနာ မပွားများနဲ့လို့ ဆိုလိုတာ မဟုတ်ဘူး၊ ဟုတ်လား။ ဒီအနှစ်တရားဆိုတာတွေသည် အကာတွေနဲ့ ခြံရံပြီးတော့မှ ရှိနေတာ ဟုတ်လား။ အနှစ်ဆိုတာ သူချည်းသက်သက်ရှိနေတာ မဟုတ်ဘူး။ အကာတွေနဲ့ ခြံရံပြီးတော့မှ အနှစ်ကို မရအရ၊ မတွေ့တွေ့အောင်ရှာယူရတာနော်။ အကာလေးကို တွေ့ရုံနဲ့ ကျေနပ်ပြီးမနေရဘူးနော်။ ဒါနတော့ ပြည့်စုံ

၅၀

အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ

နေပြီ၊ သီလတော့ ပြည့်စုံနေပြီ၊ သမထလဲ
 ကြိုးစားတယ်။ ဒါလောက်ဆိုရင် လောက
 မှာ ပြည့်စုံလောက်ပြီဆိုတဲ့ အာရုံစောလေးကို
 ဖယ်လိုက်ပါလို့ ဆိုလိုတာနော်။ အဲဒီအင်
 အား သတ္တိလေးကို ဖယ်ပြီး အဲဒီထက်
 တစ်ဆင့်မြင့်တဲ့ အင်အားလေးကို ကြိုးစား
 မွေးပြီး တစ်ဆင့်တက်ပြီးတော့ ခန္ဓာငါးပါး၊
 ရုပ်နာမ်ဓမ္မ သင်္ခါရတရားတို့ရဲ့ ဖြစ်ခြင်း၊
 ပျက်ခြင်းတွေ၊ ဖြစ်ပြီး ပျက်စီးနေတဲ့ အနိစ္စ
 သဘော၊ ဒုက္ခသဘော၊ အနတ္တသဘော
 ဒီသဘော လက္ခဏာသုံးပါးလုံးကို အမြဲမ
 ပြတ် ဆင်ခြင်သုံးသပ်ကြစမ်းပါလို့ မမှာဘူး
 လား။

“မှာပါတယ်ဘုရား”

မှာတော့ တရားမရဘူးလား။

“ရပါတယ်ဘုရား”

ဒါကြောင့် ပရိသတ်များ သူတို့ကိုယ့်
 နေရာကိုယ် ပြန်ရောက်တဲ့အခါကျတော့
 အသီးသီး ကျောင်းဆောက်လှူဒါန်းကြ
 တာနော်။ မြတ်စွာဘုရားရှင်ကိုလေ။ ပြီး

အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ

၅၁

တော့ ဘုရားရှင်ကိုလည်း သူတို့ရဲ့မြို့ကိုပင့်
ကြတာ ဟုတ်လား။ မြတ်စွာဘုရားရှင်နဲ့
သံဃာတော်များအားလုံးအတွက် ကျောင်း
များဆောက်လုပ် လှူဒါန်းပါရစေ ဆိုပြီး
ပင့်တာ။ ဒါကြောင့်မို့သာ အိန္ဒိယမှာ ပါဝါရိ
က သူဌေးလူတဲ့ ကျောင်းတော်ကို ပါဝါရိ
ကကျောင်းတော်၊ ဂေါသကသူဌေးလူတဲ့
ကျောင်းကို ဂေါသကကျောင်းတော်၊ ကုတ္တ
သူဌေးလူတဲ့ ကျောင်းတော်ကို ကုတ္တာရုံ
ကျောင်းတော်ဆိုပြီးတော့ မရှိခဲ့ဘူးလား။ ရှိ
တယ်နော်။ သူတို့သည် ဘုရားအမှူးရှိတဲ့
သံဃာတော်များကို အမြဲမပြတ်ကုသိုလ်
ကောင်းမှု တရားများဖြင့်သာလျှင် အလုပ်
အကျွေးပြုစုတော်မူကြတယ်။ ဘာကြောင့်
များ ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးနဲ့ သံဃာ
တော်များကို ပြုစုကြသလဲလို့မေးရင် ဘုရား
ရှင်ဟောတဲ့ တရားတော်များကို သူတို့ကိုယ်
တိုင်က ရရှိထားကြလို့ ဟုတ်လား ပရိသတ်
များ။ ဒါကြောင့် တရားရပြီးတော့မှ
ကုသိုလ်တွေ လုပ်ရတာ ပိုပြီး မကောင်းဘူး

၅၂

အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ

လား။

“ကောင်းပါတယ်ဘုရား”

ဘာကြောင့်လဲလို့မေးရင် မိမိသန္တာန်
 ထဲမှာ စိတ်တွေသန့်ရှင်းတယ် စိတ်နေသန့်
 ရှင်း အပြစ်ကင်း၊ ကောင်းခြင်းအမှန်ပါ
 ဆိုသည့်အတိုင်း မိမိစိတ်အစဉ်လေးသည်
 ဘုရားအပေါ်၊ တရားအပေါ်၊ သံဃာအပေါ်
 မှာ ယုံမှားသံသယတွေကင်းပြီး သကာလ
 အကျိုးကိုပဲမြင်တာဟုတ်လား။ သူတို့ကို
 အကြောင်းပြုပြီး သံဃာတော်အရှင်ကောင်း
 အရှင်ကောင်းအရှင်မြတ်တွေ စိတ်ချမ်းသာ
 စွာ တရားတွေနဲ့ မွေ့လျော်ပြီး လှူဒါန်းအပ်
 သော ဆွမ်းတွေကို သုံးဆောင်ရင်းနဲ့ ပုထု
 ဇဉ်သံဃာတော်များ သောတာပန်တည်ကြ
 မယ်။ သောတာပန်ရဟန်းတွေလည်း သက
 ဒါဂါမ် တည်မယ်။ သကဒါဂါမ် ရဟန်း
 တွေလည်း အာသဝေါကုန်လို့ ရဟန္တာဖြစ်
 ကြမယ်။ အာဟာရတရားပြည့်စုံ မှသာလျှင်
 ရဟန်းတော်တွေ တရားထူး တရားမြတ်
 တွေ ရကြမှာပါလားဆိုတဲ့ မျှော်လင့်ချက်

အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ

၅၃

တွေနဲ့ ဆွမ်းကွမ်း ဝေယျာဝစ္စတွေ လှူဒါန်း
ကြတယ်။ ဟုတ်လား ပရိသတ်များ။ ဆွမ်း
ကွမ်းလှူတဲ့နေရာမှာ အဲဒီလိုမျိုး ရည်ရွယ်
ချက်ရှိရတယ်နော်။

အဲဒီလှူဒါန်းတဲ့ကုသိုလ်စေတနာဇော အဲဒီ
စေတနာဇောကြောင့်လည်း တပည့်တော်
များ ခန္ဓာဇာတ်သိမ်းရပါလို့၏ဆိုပြီး ဆု
လည်းတောင်းတတ်ရတယ်နော် ဟုတ်လား။
ဘာကြောင့်ဆုတောင်းရတာလဲမေးတော့
ဆုတောင်းခြင်းရဲ့ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကလည်း
ပဲ ထင်ရှားရှိရတယ် ဟုတ်လား။ တောင်း
လည်းတောင်းတတ်ရတယ်။ ဆုမတောင်း
ရင် ဘာနဲ့တူသလဲဆိုတော့ ခွေးရူးနဲ့တူတယ်
တဲ့။ ခွေးရူးသည် ဦးတည်နေတဲ့နေရာကို
သွားတာပဲ။ မသွားဘူးလား။

“သွားပါတယ်ဘုရား”

ဘယ်နေရာရောက်မှန်းလည်းမသိ၊ ဘယ်
နေရာနေမှန်းလည်းမသိ၊ အစာစားရမှန်း
လည်းမသိ၊ ဒီလိုဖြစ်နေတတ်တယ်တဲ့။ အဲ
သလိုပဲ ဆုအင်အားဓာတ်မရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်

၅၄

အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ

သည် မိမိကုသိုလ်ကောင်းမှုလုပ်ရင် ကုသိုလ်
ကောင်းမှု၏ အင်အားစေတနာဇောကို မိမိ
၏ သတိဖြင့် သိမ်းဆည်းပြီး ဤကုသိုလ်
ကောင်းမှု၏ စေတနာဇောတို့ကြောင့် ဒုက္ခ
ခပ်သိမ်း ချုပ်ပြတ်ငြိမ်းရာ ပြည်နိဗ္ဗာန်ကို
ဆုမတောင်းတတ်ဘူး။ ကုသိုလ်အင်အား
ဓာတ်များတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များကျတော့ နိဗ္ဗာန်သို့
ကိုင်းညွတ်ပြီး အာရုံယူတတ်တယ်တဲ့။ အဲ
သလိုယူတတ်ရင်ဖြင့် ပရိသတ်များ ဘုရား
ရှင်အလိုတော်ကျ ဖြစ်ပြီနော်။ ဘယ်သူ့
အလိုတော်ကျတဲ့လဲ။

“ဘုရားရှင်အလိုတော်ကျပါဘုရား”

ဒါကြောင့်မို့လို့ ရသေ့ငါးရာတို့သည်
ဘာကိုဖယ်ပြီး ဘာကိုရှာကြပါလိမ့်။

“အကာကိုဖယ်ပြီး အနှစ်ကိုရှာကြပါ
တယ်ဘုရား”

အကာကိုဖယ်ပြီးတော့ အနှစ်ကိုရှာတယ်။
အေး...သူတို့ရဲ့ပစ္စည်းလေးပါး ထောက်ပံ့
ကြတဲ့ ဒကာ၊ဒကာမတွေကိုလည်းပဲ ဘာနဲ့
ချီးမြှောက်ခိုင်းသလဲ။

အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ

၅၅

“အနှစ်တရားနဲ့ပါဘုရား”

အေး...သူတို့ရသလို ရစေချင်လို့ လိုက်လာကြလို့ မှာပြီးတော့ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော် မြတ်ကြီးနဲ့ မတွေ့ပေးဘူးလား။ တွေ့ပေးတယ်နော်။ ပါဝါရိက စတဲ့သူဌေးတွေဟာ ရောက်တယ်ဆိုရင်ပဲ သူတို့ရဲ့ ဆရာရသေ့တွေကို လိုက်ရှာကြတာ။ တွေ့ပြန်တော့လည်း ဟိုတုန်းကပုံစံမျိုးနဲ့ မတူတော့ဘူး။ ဟိုတုန်းက မုတ်ဆိတ်အရှည်ကြီးတွေနဲ့ ဘုရားရှင်ထံရောက်တော့မှ အကုန်လုံးရိတ်ပြီးတော့မှ ကြည်ညိုစဖွယ်တွေဖြစ်ပြီး ကြည်ညိုမှုတရားတွေလည်း အဲဒီတော့မှ ပိုတိုးတာတဲ့။ ဒီတော့ ရဟန်းတွေက ဘုရားရှင်ထံတော်ပါးခေါ်လို့ တရားဓမ္မတွေ နာခံမှတ်သားလို့ ကဲ...အကာကိုဖယ်ပြီးတော့ အနှစ်ကိုရရှိကြတာ ပရိသတ်များ။ ဒါကြောင့် ဒို့ပရိသတ်များမှာလည်းပဲ ဘာကိုဖယ်ပြီး ဘာကိုရှာရမှာတဲ့လဲ။

“အကာကိုဖယ်ပြီး အနှစ်ကိုရှာရမှာပါဘုရား”

၅၆

အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ

အေး... အကာကိုပယ်၍ အနှစ်ကိုရှာပါ
ဟုတ်လား။ ဒီလိုမှ မရှာပါပဲနဲ့ အကာ
လောက်နဲ့ပဲနေတော့ ကိုယ့်အတွက် ပြည့်စုံမှု
ရှိပါ့မလား။

“မရှိပါဘုရား”

ပြည့်စုံမှုမရှိနိုင်ဘူးနော်။ အခုကော
ပြည့်စုံပလား ဆိုရင်လည်း အလုပ်လုပ်တုန်း၊
ကြိုးစားတုန်းမို့ မပြည့်စုံသေးဘူးနော်။
ဟုတ်ကဲ့လား။ ဒါကြောင့် ကျန်သေးတဲ့
ရက်ကလေးမှာ ဘာလုပ်ရမှာတဲ့လဲ၊ အိပ်နေ
ရမှာလား၊ ကြိုးစားယူရမှာလား။

“ကြိုးစားယူရမှာပါဘုရား”

ဘုရားရှင်ရဲ့စကားကို နားမထောင်တဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ တရားမရဘူး။ အမှတ်တွေ
ကျဲနေရင် တရားက ကျဲတယ်နော်။ စကား
များရင် အမှတ်ကျဲတယ်။ အမှတ်ကျဲတော့
သမာဓိကျဲတယ်၊ သမာဓိကျဲတော့ ပညာ
မတိုးတက်၊ ပညာမတိုးတက်ဘဲအိမ်ကိုပြန်
တော့ ညောင်းလိုက်တာ ညောင်းတာပဲ
အဖက်တင်တယ်ဆိုပြီး ညည်းတာဟုတ်

အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ

၅၇

လား။ တရားကိန်းအောင် ကိုယ်တိုင်မှ
မလုပ်ခဲ့တာ။ ကြိုးစားရတယ်။ ပရိသတ်
များ တကယ်ကြိုးစားမှ တကယ်ရမှာ။
စကားမပြောမိအောင် ကြိုးစားနေရတယ်။
ဒီနေရာမှာ စကားပြောနေကြရင် မသွားနဲ့။
ကိုယ့်ဆီစကားပြောမယ့် ပုဂ္ဂိုလ်ရောက်လာ
လို့ရှိရင် ဘုရားက ဘာပြောသလဲဆိုရင်
ငါ့ရဲ့ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာကို ဖျက်ဆီး
မယ့် ရန်သူကြီးရောက်လာပြီဆိုပြီး သတိနဲ့
စောင့်ရှောက်ခိုင်းတာနော်။ စကားပြောရင်
သမာဓိပျက်ပြီ၊ သမာဓိပျက်ရင် ပြန်စောင့်
ထိန်းတဲ့ခါ အစက ပြန်စရတယ်မို့လား။
ဒီတော့ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် တွေ့တဲ့
အခါ တရားအားထုတ်တဲ့ ယောဂီများသည်
စကားမပြောရအောင် ဘယ်လိုမှတ်ရမလဲ
ဆိုရင် သူစိမ်းလိုနော်။ တစ်ဦးကို တစ်ဦး
သူစိမ်းလိုမြင်ရမယ်။ မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်း၊
သူငယ်ချင်းလို မမြင်ရဘူးတဲ့။ သူစိမ်းလို
မြင်ရမယ်တဲ့။ သူစိမ်းဆိုတော့ စကားပြော
စရာလိုသလား။

၅၈

အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ

“မလိုပါဘုရား”

အေး... အဲဒီလို မိမိရဲ့ စိတ်ဓာတ်က
လေးတွေကို မြှင့်တင်ထားပါမှ တရားရနိုင်
တာတဲ့။ ဒီလိုမှမဟုတ်ပါဘဲ ဟိုနားတိုးတိုး၊
ဒီနားတိုးတိုး လုပ်နေလို့ကတော့ တရားရပါ
မလား။

“မရပါဘုရား”

ဘုန်းကြီးက ဒီကပြောလို့မပြီးသေးဘူး။
အနားကပ်သွားတာ စကားပြောမလို့လေ။
အော်... တော်တော်ဂွကျတဲ့ ယောဂီတွေ။
အားမရလို့ ပြောနေရတာနော။ ဘာဖြစ်စေ
ချင်လို့၊ ယောဂီတွေကို တရားရစေချင်လို့
နော်။ ရှင်းကောရှင်းရဲ့လား။

“ရှင်းပါတယ်ဘုရား”

ရှင်းပေမယ့် မလုပ်တာက ဂွကျတယ်။
အလုပ်ဆိုတာ အချိန်ရှိတုန်း လုပ်ရတာနော။
အခွင့်အရေးရှိတုန်း ကြိုးစားရတာ။ သေမင်း
က ဦးသွားရင် ဒီအလုပ်တွေ မလုပ်နိုင်တော့
ဘူး။ အကြောင်းအကျိုးညီညွတ်ပါမှ ဒီအခွင့်
အရေးရတာ။ ဒါကြောင့် အခွင့်အရေးရတုန်း

အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ

၅၉

တင်းပြည့်၊ ကျပ်ပြည့် ရာနှုန်းပြည့်ရအောင်
ကြိုးစားကြပါလို့ တိုက်တွန်းရင်နဲ့ အားလုံး
ကဲ... ဒီနေ့ဟောတဲ့ တရားက ဘာတဲ့လဲ။

“အကာကိုပယ်၍ အနှစ်ကို ရှာပါ
ဘုရား”

အကာကိုပယ်၍ အနှစ်ကိုရှာပါဟုတ်
လား။ ဒီလိုမှ မဟုတ်ဘဲ ကာယကံတွေ၊
ဝစီကံတွေ၊ မနောကံတွေ အပြစ်တွေကို
လုပ်လုပ်နေမယ်ဆိုရင် တရားမရဘူးနော်။
ကာယကံထိန်းသိမ်း၊ ဝစီကံထိန်းသိမ်း၊
မနောကံတွေကို ထိန်းသိမ်းပြီး အကာကို
ပယ်ပစ်မယ်ဆိုရင် တရားထူးဆိုတဲ့ အနှစ်ကို
ရမယ်လို့ ဟောကြားရင်းနဲ့ ဣမိနာ ပုည
ကမ္မေန- ယနေ့ယခုပြုလုပ် အားထုတ်ရ
သော “အကာကို ပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ”
အမည်ရသော တရားဓမ္မဒေသနာတော်မြတ်
ကို ဟောဖော်ညွှန်ပြရသော ကောင်းမှု
ကုသိုလ်ကံစေတနာ၊ နာကြားရသော
ကောင်းမှု ကုသိုလ်ကံစေတနာတို့ကြောင့်
ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ အေးချမ်းစွာဖြင့် ဒုက္ခ

၆၀ အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ

ခပ်သိမ်း ချုပ်ငြိမ်းရာမှန် အေးနိဗ္ဗာန်တည်း
ဟူသော ချမ်းသာထူး ချမ်းသာမြတ်ကို
ပဝတ္တန္တိ- ရောက်လွယ် ရလွယ် ရရှိကြပါ
စေကုန်သတည်း။

သာဓု...သာဓု...သာဓု။

အလုပ်ပေးတရား

ကဲ...တရားပဲ နှလုံးသွင်းကြရအောင်။
တရားပဲ အားထုတ်ကြရအောင်။ တရား
နှလုံးသွင်းမယ့် ယောဂီဟာ တရားထိုင်တော့
မယ်ဆိုရင် ပထမ ဣရိယာပုတ်ကို စနစ်
တကျ ပြုပြင်ရမယ်။ တင်ပလွင်ခွေ၍ဖြစ်
စေ၊ ခပ်ကျုံ့ကျုံ့ကလေးဖြစ်စေ အားရကျေ
နပ်သော ဣရိယာပုတ်ကို ယူပြီး ထိုင်နိုင်ပါ
တယ်။ အဓိကက ဣရိယာပုတ် ခပ်ရှည်
ရှည်နဲ့ မှတ်နိုင်ဖို့ပါပဲ။

လိုရင်းလေး ပြောရရင်...

တင်ပလွင်ခွေကာ၊ ထိုင်နေပါ။ ခါး
မှာ ဖြောင့်အောင်ထား။ (ဝါ)ကျုံ့ကျုံ့
ခွေကာ၊ ထိုင်နေပါ။ ခါးမှာ ဖြောင့်

၆၂

အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ

အောင်ထား။ မလှုပ်ကူနွေ၊ ငြိမ်ငြိမ်နေ၊
စိတ်တွေမလွင့်ပါး။ မျက်စိမှိတ်ခါ၊
ခေါင်းတည့်ပါ၊ နှာခေါင်းဝမှာ စိတ်ကို
ထား။

ဆိုတဲ့အတိုင်း လက်ကလေးကို ရင်ခွင်
ပေါ်မှာ တင်၍သော်လည်းကောင်း၊ ဒူးနှစ်
ဘက်မှာ တင်၍သော်လည်းကောင်းထားပါ။
ခန္ဓာကိုယ်ကို ဖြောင့်ဖြောင့်မတ်မတ်ထားပြီး
ဦးခေါင်းကိုလဲ မတ်ထားရမယ်။ ခါးကိုဆန့်
ပြီး မျက်စိကို မှိတ်ထားရမယ်။ ခန္ဓာကိုယ်
ကို ငြိမ်ငြိမ်ကလေး ထားပြီးတာနဲ့ တည်
ကြည်သော သမာဓိ၊ စူးရှသော သတိ၊
ကြီးမားသော လုံ့လဝီရိယကို လက်ကိုင်
ထားပြီး ကုသိုလ်အာရုံဖြင့် ခန္ဓာကိုယ်ကို
ခိုင်းဖို့ပါပဲ။

ဒီလိုနဲ့ တရားမှတ်ကြတော့မယ်ဆိုတော့
စိတ်ကို ချမ်းသာအောင်ပထမ ယူရမယ်။
နှလုံးသွင်းပုံက ‘ယနေ့ ငါသည် ကျန်းမာပြီး
သဒ္ဓါတရား ရှိတဲ့အချိန်ပါလား။ ဗုဒ္ဓအဆုံး

အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ ၆၃

အမ တရားတော်ကို လက်တွေ့ကျင့်သုံးခွင့်
ရနေတဲ့ ဘဝပါလား။ ဘဝဟာ တန်ဖိုးရှိနေ
လိုက်တာ'လို့ ချမ်းသာတဲ့ စိတ်ကလေးကို
မွေးပြီးမှ မိမိရဲ့ စိတ်ကို နှာသီးဝမှာ ကပ်ပြီး
ရှုရှိုက်နေတဲ့ ဝင်လေ ထွက်လေကို စိတ်ဖြင့်
အကဲခတ်ကြည့်နေပါ။

လင်္ကာလေးနဲ့ ပြောရရင်တော့...

ဝင်လေထွက်လေ စိတ်စိုက်နေ၊

မှတ်လေ ယောဂီများ။

မနွေးမမြန် ဝင်လေဟန်

မှတ်ပြန် သတိထား။

ဝင်လေရုပ်၊ ထွက်လေရုပ်

ဖြစ်ချုပ် သိအောင်ပွား။

ဆိုတဲ့အတိုင်း တစ်ချက်တည်း ကြည့်ရ
တာ မဟုတ်ဘူးနော်။ ဆက်တိုက်ဆက်တိုက်
ကြည့်ပေးရမယ်။ ကြည့်ဖန်များလာတော့
စိတ်ကလေးဟာ ငြိမ်ပြီး ခဏိက သမာဓိ
အာရုံ ရလာတယ်။ သမာဓိ အာရုံ အကူ
အညီယူပြီး ခန္ဓာ၏ ဖြစ်စဉ်ကို ဉာဏ်ဖြင့်

၆၄

အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ

အကဲခတ်ကြည့်နေဖို့ပါပဲ။

သမာဓိနဲ့ ဉာဏ် တွဲကြည့်တဲ့အခါ ခန္ဓာကိုယ်မှ ဖောက်ပြန်ပြောင်းလဲမှုတွေ ဉာဏ်မှာ ထင်လာမယ်။ ဘယ်လိုလဲဆိုတော့ သတိနှင့် အကဲခတ်ခံနေရတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်မှာ တရွရွ၊ တမွမွ၊ တလှုပ်လှုပ်၊ တဖြုတ်ဖြုတ် က တစ်မျိုး၊ တောင့်တင်းမှု၊ ညောင်းညာမှု၊ အောင့်မှု၊ ထုံကျင်ကိုက်ခဲ၊ ပူအေးမှု စသော ထူးခြားတဲ့ သဘောတွေ ဖြစ်လာတတ်ပါတယ်။ တစ်ခါတစ်ရံ ပေါ်တာတွေ များပြီး မှတ်စရာ မရှိသလို ဘာကို လိုက်မှတ်ရမှန်း မသိအောင် ဖြစ်နေတတ်ပါတယ်။ ထိုအခါ ယောဂီဟာ အထင်ရှားဆုံးကို ရှုမှတ်ရမယ်။ ထူးထူးခြားခြား ထင်နေတဲ့ နေရာကို စိတ်လွှတ်ပြီး၊ သတိကပ်ကာ ကြည့်နေဖို့ လိုတယ်။

အကြည့်ခံ ပေါ်ခန္ဓာ၏ ထင်ရှားနေရာ သဘောကလေးဟာ တဖြုတ်ဖြုတ်၊ တဖြုတ်ဖြုတ် ပြောင်းလဲနေပုံ သဘော လက္ခဏာ

အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ

၆၅

ကလေးကို ဉာဏ်ဖြင့် ထင်ထင်ရှားရှား
တွေ့မြင်နေရုံပဲနော်။ မပိုစေနဲ့၊ မလိုစေနဲ့၊
မလွဲစေနဲ့။ ပိုရင်နုတ်ထား၊ လိုရင် ဖြည့်
ထား၊ လွဲရင်တည့်ထား။ စိတ်ကို ခပ်အေး
အေးထားပြီး အရှိကို အရှိအတိုင်း သိနေရုံ
ပါပဲ။ အရေးအကြီးဆုံးက ဒီခန္ဓာတည်းဟူ
သော အတ္တဘောကြီးဟာ သိပ်လေးလံ
ထိုင်းမှိုင်းတတ်တယ်။ တစ်ခါတလေ မှတ်
နေရင်း မှတ်နေရင်း ဖျတ်ခနဲဆို မှတ်အာရုံ
ပျောက်ပြီး စိတ်ကူးအာရုံ ဝင်လာတတ်
တယ်။ အဲသလို အရှိနဲ့ အသိ ကိုက်နေရင်း
စိတ်ကူး ကိလေသာ အစားထိုး ဝင်လာ
တော့လဲ သတိဖြင့် ချက်ချင်း ပြန်သိအောင်
ကြိုးစားပါ။ စိတ်ကူးပေါ်မှန်းသိတော့ ဖျတ်
ဆို အမှတ် ပြန်ထင်လာတယ်။ ဘယ်အရာ
ပေါ်ပေါ် သတိကလေး ကပ်သိလိုက်တော့
ပျောက်သွားတာပါပဲ။ ပြီးရင် ပြန်မှတ်ပေး
ပါ။ မှတ်စရာ ထူးခြား မတွေ့ရင် မူလ
ကမ္မဋ္ဌာန်းဖြစ်တဲ့ အိမ်သည်စိတ် ဝင်လေ

၆၆

အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ

ထွက်လေကို ပြန်မှတ်ပါ။ ဝင်လေရဲ့ ပေါ်မှု၊
 ပျောက်မှုကို ထင်အောင် ကြည့်ရမယ်နော်။
 ထွက်လေရဲ့ ပေါ်မှု၊ ပျောက်မှုကိုလဲ ဉာဏ်
 မှာ တွေ့အောင်ကြည့်ပါ။ ဝင်လေ ဆိုတာ
 လဲ သဘောကလေးမျှ၊ ထွက်လေဆိုတာလဲ
 သဘောကလေးမျှ ကိုင်ပြစရာမရှိ၊ အထည်
 မရှိ၊ ဒြပ်သဏ္ဌာန် မရှိ၊ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ
 အကောင်အထည် မရှိတဲ့ သဘောကလေး
 သက်သက်ပဲဆိုတာကို ဉာဏ်ဖြင့် တွေ့
 အောင်ကြည့်ပါ။

ကြည့်ဆိုတဲ့ နေရာမှာ သာမန်မျက်စိနဲ့
 (ဝါ) ပကတိမျက်စိနဲ့ ကြည့်ဖို့ မဟုတ်ဘူး။
 ဒီပေါ်တာကို သိသိနေတဲ့ အသိစိတ်ကလေး
 မှာ ဉာဏ်ကလေး (ဝါ) ဉာဏ်မျက်စိနဲ့
 တွဲပြီးမှ ပထမပေါ်တာကို သတိနဲ့ သိ၊
 ဒုတိယက ဉာဏ်ကလေးနဲ့ ကြည့်ပါ။ ဒီလို
 သိကြည့်တော့ ပေါ်နေတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကို
 တွေ့တွေ့နေတဲ့ အသိထဲမှာ ဖြစ်ဖြစ်ပြီး
 ပျက်ပျက်နေတာကို ဉာဏ်ကလေးက လှမ်း

အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ

၆၇

ပြီး မြင်နေရုံပါပဲ။ အမြင်ခံ အာရုံနဲ့ အမြင်
ဉာဏ်ကိုတော့ အမြဲတွေ့ထိ ထားရမယ်
နော်။ တစ်မှတ်ချင်း တစ်မှတ်ချင်း တွေ့နေ
တော့မှ ရှေ့စိတ်ဖြစ်ပေါ်ပြီး ပျက်သွားနေ
တာကို နောက်စိတ်က တွေ့မြင်မယ်။ ဒီလို
မြင်ဖို့အတွက် သတိကတော့ လိုရင်းပါပဲ။
မှတ်စိတ်နဲ့ အာရုံနဲ့ ကိုက်နေတဲ့အခါ တစ်ခါ
တစ်ရံ လောကြီးနေတတ်တယ်။ ရလိုတဲ့
စိတ် ပြင်းပြပြီး ရှုရှိုက်မှု မြန်လာတတ်တယ်။
ခန္ဓာကိုယ်ကို တောင့်တင်းထားတတ်တယ်။
စိတ်ကို တစ်ခါတစ်ရံ အောင့်ထားမိတတ်
တယ်။ သတိကြီးကြီးထားပေးရတယ်။ စိတ်
ကလေးကို လျှော့ပြီး ခပ်အေးအေးထားပါ။
ကြည်လင်သောစိတ်ကို မွေးထားပါ။ ဒါမှ
ပြန်ထင်ရှားလာတတ်တယ်။ မဟုတ်ရင်
အမှတ်ကျဲပြီး မှတ်စိတ်နဲ့ အာရုံ မကိုက်ဘဲ
လွဲနေတတ်တယ်။ မလွဲပါစေနဲ့။ သတိပြန်
ကပ်ပြီး ပေါ်နေတဲ့နေရာကို စိတ်ကလေး
ညွှတ်ပြီး ကြည့်ပေးပါ။ ဆင့်ကဲ ဆင့်ကဲ

၆၈

အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ

ထင်ရှားအောင် ကြည့်ပေးပါ။ စိတ်အတွေ့သည် ခန္ဓာ၏ ဖောက်ပြန်ပြောင်းလဲနေတဲ့ နေရာမှာ စူးစိုက်တွေ့ထိနေရမယ်ဆိုတာကို အထူးသတိပြုပေးပါ။

မှတ်နေရင်း တစ်ခါတစ်ရံ အိပ်ချင်စိတ် ပေါ်လာတတ်တယ်။ ဝီရိယတင်ပြီး လေကို ခပ်ရှည်ရှည်ရှူပြီး မှတ်ပါ။ သို့မဟုတ် အမှတ် သညာ ပြောင်းပြီး ပြန်မှတ်ပါ။ မှတ် မရ လောက်အောင် အိပ်ငိုက်မှုပေါ်ရင် မျက်စိကို အနည်းငယ်ဖွင့်ပြီး ရှေ့အာရုံတစ်ခုခုကို စူးစူး စိုက်စိုက် ကြည့်လိုက်ပါ။ မမှတ်သော မျက်စိ ဖြင့် ခပ်ကြာကြာကြည့်၍ အာရုံပြောင်းလျှင် စိတ်ကို ဝင်လေထွက်လေမှာ သော်လည်း ကောင်း၊ ဖောက်ပြန်နေတဲ့နေရာ မှာသော် လည်းကောင်း သတိလေးကပ်ပြီး ပြန်တွေ့ အောင် ဆက်ကြည့်လျှင် ထင်ရှားလာမယ်။ ခဏခဏတော့ ပြန်မှတ်ရတယ်နော်။ ထင် ရှားအောင် စူးစိုက်ပြီး မှတ်လိုက်ရင် အရှိ ခန္ဓာနဲ့ အသိဉာဏ် တည့်သွားပါမယ်။

အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ

၆၉

ကမ္မဋ္ဌာန်း အားထုတ်တဲ့ ယောဂီဟာ
ကိလေသာ ကြားမခိုရအောင် သတိမဂ္ဂင်ဖြင့်
ပေါ်ခန္ဓာကို ကြည့်ပေးရမယ်။ ပေါ်ခန္ဓာဆို
တာ လက်၊ခြေ၊ဦးခေါင်း၊ပေါင် စသော
ပုံသဏ္ဌာန်နိမိတ်ကို မြင်ရသည် မဟုတ်ပါ။
ပုံမှန် ဝင်လေထွက်လေ၏ သဘောလက္ခ
ဏာကို ကြည့်နေရင်းက ပင်ကိုခန္ဓာဖြစ်တဲ့
လေးဆယ့်ငါးပိဿာ၊ ငါးဆယ်အလေးချိန်
ရှိတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကိုမတွေ့ရစေဘဲ (ဝါ) ခွေး
ဟောင်ခံရတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကို မတွေ့စေဘဲ
ပူမှု၊ အေးမှု၊ ညောင်းမှု၊ ကိုက်ခဲနာကျင်မှု၊
ထုံကျင်တောင့်တင်းမှု၊ ဆင်းရဲချမ်းသာစ
သော ဖောက်ပြန်မှုတွေ တစ်မျိုးမဟုတ်
တစ်မျိုး အထူးပေါ်လာနေတဲ့ သဘောခန္ဓာ
တွေကို ဉာဏ်ဖြင့် တွေ့လာရပါမယ်။

ထူးခြားသော ပေါ်ခန္ဓာကို စိတ်အေး
အေးထားပြီး ကြည့်လေ တွေ့လေ၊ ကြည့်
လေ တွေ့လေနဲ့ အကြည့်တတ်ရင် ထင်ရှား
လာပြီး အကြည့်မတတ်ရင် မထင်ရှားဘဲ

၇၀

အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ

ကိလေသာ အစားထိုးနေတတ်တယ်။ ခန္ဓာ
၏ ဖောက်ပြန်ပြောင်းလဲမှု ပြနေတဲ့ နေရာ
မှာ စိတ်ကလေးကို ညွှတ်ပြီး တွေ့ထိနေတဲ့
အာရုံ၏ သဘောလက္ခဏာလေးကို မြင်နေ
ပါစေ။ တဖြောက်ဖြောက်နဲ့ အိုးကင်းထဲမှာ
နှမ်းများ ဖောက်သံ ကြားရသလို ထမင်းအိုး
ထဲမှာ ရေဆူလာတော့ အမြှုပ်ကလေးတွေ၊
ရေပွက်ကလေးတွေ တဗွက်ဗွက်နဲ့ ဆူပွက်
ပြီး ပျောက်ပျောက်နေတာ မြင်နေရသကဲ့သို့
ခန္ဓာအစဉ်ကို ဉာဏ်ယှဉ်ပြီး ကြည့်ဖန်များ
လာသည်ရှိသော် (ဝါ) အကဲခတ်ပြီး ကြည့်
ဖန်များလာသော် ရှေ့စိတ်နှင့် နောက်စိတ်၊
ရှေ့အာရုံနှင့် နောက်အာရုံ မတူတဲ့ အမှု
အရာကို လှမ်းတွေ့နေအောင် နှလုံးသွင်း
ပေးရတယ်။

ကိုယ်ခန္ဓာက “ဟေ့...တရားအားထုတ်
နေတဲ့ ယောဂီ၊ ဒီမှာကြည့်စမ်းပါ။ မင်းက
ကိုယ့်ကိုယ်ကို အထင်ကြီးနေတယ်။ ဘဝင်
တွေ မြင့်နေတယ်။ မြဲနေသလိုလို၊ ချမ်းသာ

အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ

၇၁

နေသလိုလို၊ ကိုယ်ပိုင်နေသလိုလို အထင်
ကြီးနေတယ်။ ဒီမှာကွကြည့်စမ်း၊ ဖောက်
ပြန်နေတယ်လေ။ မမြဲဘူးကွ။ မမြဲလို့သာ
ဟိုနားကတစ်မျိုး၊ ဒီနားကတစ်ဖုံ ဖောက်
ပြန်နေတာပေါ့။ မြဲတယ်ဆိုရင် ဒီလို ဖောက်
ပြန်ပါ့မလား။ ဒီမှာ နာပြနေတယ်၊ ထုံပြနေ
တယ်၊ ကိုက်နေတယ်၊ အောင့်နေတယ်။
မြင်အောင်ကြည့်စမ်း”လို့ မမြဲပုံ၊ ဆင်းရဲနေ
ပုံ၊ ကိုယ့်သဘော မဟုတ်ပုံကို ပေါ်ခန္ဓာက
တဖျတ်ဖျတ် ထင်ရှားနေတယ်၊ ပေါ်လွင်နေ
တယ်၊ သက်သေပြနေတယ်နော်။ တစ်ဦး
တစ်ယောက်က လာပြနေတာ မဟုတ်ဘူး။
မဟာဗြဟ္မာဗိဿနိုးက လာပြနေတာ မဟုတ်။
ဘုရားသခင်က လာပြတာ မဟုတ်ဘူးနော်။
ခန္ဓာကိုယ်က ဒီမှာကွ အဝေးမှာ မကြည့်နဲ့၊
ကိုယ့်ကိုယ်မှာ ကြည့်စမ်းပါဟု ခန္ဓာက
တရားတွေ ပြနေတယ်။ ခန္ဓာက တရား
ဟောနေတယ်။ မြင်အောင် ကြည့်စမ်းပါ။
အနှစ်အရသာ ကင်းမဲ့တဲ့ ခန္ဓာပါလားဆို

၇၂

အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ

တာ သူက ပြောနေတယ်။ ကိုယ်ထင်သလို
မဟုတ်ဘူးနော်။ သူ့သဘောသူဆောင်
ပြနေတဲ့ ခန္ဓာကို တွေ့အောင် ကြည့်ပေးရ
တယ်နော်။ သတိထားကြည့်၊ ဝီရိယစိုက်၊
ဉာဏ်ဖြင့် ထင်ရှားပါစေ။ တရားအားထုတ်
တယ်ဆိုတာ ကံအလုပ် မဟုတ်ဘူးနော်။
ဉာဏ်အလုပ်ဖြစ်လို့ ခန္ဓာက ပြနေတာကို
ဉာဏ်ဖြင့် တွေ့ရမယ်။ လူပြော အတွေ့
မဟုတ်ဘူးနော်။ အရှိခန္ဓာမှာ အသိဉာဏ်
ဖြင့် မြင်ရမယ်။ ဒါမှ ဒုက္ခသစ္စာမှ မဂ္ဂသစ္စာ
ဖြစ်ပြီး လမ်းပြောင်းတဲ့အလုပ်ဆိုတာ မှတ်
ပါ။

ကမ္မဋ္ဌာန်း ရှုမှတ်ပုံ နည်းလမ်းတွေက
တော့ သူ့နည်းနဲ့ သူ့ဟန် မှန်တာချည်း
ပါပဲ။ ကိုယ်နဲ့ သဘောမမိလို့သာ မကြိုက်
သလို ဖြစ်နေတတ်တယ်။ ဘယ်နည်းဖြစ်
ဖြစ် လက်တွေ့ အားထုတ်ကြည့်တော့မှ
တရား၏ တန်ဖိုးတွေနဲ့ တိကျခိုင်မာမှုတွေ
ကို နားလည်သဘောပေါက်ပြီး ဝိပဿနာ

အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ

၇၃

တရားတိုင်းဟာ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း ကျင့်စဉ်တွေချည်းပဲဆိုတာ သိလာတယ်။ ကိုယ့်ဉာဏ်က မမိတိုင်း ဟိုပုတ်ခတ်၊ ဒီပုတ်ခတ် မပြောရပါဘူး။ အားလုံးဟာ ဘုရားရှင်အဆုံးအမတွေပဲမို့လို့ ကြိုက်တဲ့ နည်းယူပြီး အားထုတ်ဖို့ကသာ အဓိကပါ။ တရားအားထုတ်မှုမှာ ဗဟုသုတ ပြည့်စုံလေ ကောင်းလေပဲ။ သုတပြည့်စုံရင် ဘယ်နည်းကျင့်ကျင့် လက္ခဏာသုံးပါးပါပဲ။ ဖြစ်ပေါ်လာသော ခန္ဓာတွေဟာ အမြဲမပြတ် ပျက်နေတာပဲ။ ဉာဏ်က ထိမိအောင် အားထုတ်တတ်ဖို့လိုတယ်။

“ဣဓ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု။ သုတဝါ အရိယာသာဝကော အရိယာနံ ဒဿဝိဟောတိ”

ကြားနာမှု နည်းပေါင်းများစွာ သိထားတဲ့ ဗဟုသုတပိုင်ရှင်သည် ကိုယ်လဲကျင့်သုံးလို့ အရိယာဖြစ်နိုင်တယ်။ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တွေ စကားကိုနားလည်တယ်။ အရိယာ

၇၄

အကာဗယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ

တွေကို ဉာဏ်နဲ့ တွေ့သိနိုင်တယ်။

တစ်နည်းတွေ့ရုံ ကျမ်းမစုံ

အားကုန်ခံ၍ မငြင်းနှင့် တဲ့။

တရားဆိုတာ ငြင်းခုံစရာ မဟုတ်ဘူး။
နှလုံးသားနဲ့ ဆွေးနွေးရတယ်။ အားထုတ်
ရတယ်။ ဓမ္မအာရုံကို နှလုံးသားနဲ့ လက်ခံ
အောင် အားထုတ်ရမယ်။ တရားထူး တွေ
တယ်ဆိုတာ နှလုံးသားထဲမှာ ဉာဏ်နဲ့ တွေ့
တာနော်။ ခန္ဓာ၏ ထင်ရှားမှုတွေကိုလဲ
ဉာဏ်နဲ့တွေ့တာ။ ပါးစပ်က တွေ့တာ
မဟုတ်ဘူး။ ဖြစ်ပျက်ဆိုတာ စိတ်ကူးနဲ့
တွေ့တာ မဟုတ်ဘူး။ ဉာဏ်မှာ ထင်လာ
တာနော်။ စိတ်ကူးနဲ့ မှန်းဆပြီး ဖြစ်ပျက်
ဖြစ်ပျက်လို့ လုပ်နေရတာ မဟုတ်ပါဘူး။
ပေါ်နေတဲ့နေရာမှာ ပထမ သတိနဲ့ ထောက်
ပြီး ဒုတိယက ဉာဏ်နဲ့ ပြောင်းလဲနေတဲ့
အမှုအရာကို တွေ့ရမယ်။ မတူတဲ့ သဘော၊
ပြောင်းလဲနေတဲ့သဘောကို ဆင်ကွဲမြင်တတ်
ဖို့ လိုတယ်။ ဆင်တူမြင်ရင် သမထအာရုံ

အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ

၇၅

ဖြစ်ပြီး အာရုံတစ်ခုထဲမှာ ငြိမ်နေပြီး အေးချမ်းနေတတ်တယ်။ ဒါ သတိပြုဖွယ်ပဲ။
ယောဂီက ဟာ- ငါ့မှာ ဝေဒနာ မရှိဘဲ
ချမ်းသာလိုက်တာ၊ ကောင်းလိုက်တာဆိုပြီး
သာယာနှစ်သက်ကာ ပျော်နေတတ်တယ်။
အကြာကြီးနေတတ်တယ်။ ခန္ဓာရဲ့သဘော
သည် ဘယ်သောအခါမှ တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်
မရှိဘူးနော်။ ဝေဒနာတစ်ခုမဟုတ်ရင်တစ်ခု
ပေါ်နေပါတယ်။ သုခ မဟုတ်ရင် ဒုက္ခ၊
သို့မဟုတ် ဥပေက္ခာ တစ်ခုခု ပေါ်နေတာ
ပါပဲ။ ကိုယ်က သတိထား၊ ဝီရိယစိုက်ပြီး
ပညာနှင့် မကြည့်လို့ အကြည့်ခံအာရုံ၏
ဖြစ်ပျက်နေမှုတွေကို မတွေ့ရတာပါ။

တစ်ခါတစ်ရံ မှတ်ရတာ ဖွာကြဲကြဲ ဖြစ်
နေတတ်တယ်။ ဒီအချိန်မှာ ယောဂီဟာ
သဒ္ဓါထက်ထက်နဲ့ ကြိုးစားပြီး သညာ
ပြောင်း မှတ်ပေးပါ။ သညာပြောင်းမှတ်မယ်
ဆိုတာ ခန္ဓာကိုယ်ကို ရှုကြည့်နေခြင်း အာရုံ
မှ ပြောင်းပြီး၊ ခဏတဖြုတ် ဘုရားဂုဏ်တော်၊

၇၆

အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ

တရားဂုဏ်တော်၊ သံဃာဂုဏ်တော် စသည်
ဖြင့် တစ်ခုခုကိုသော်လည်းကောင်း နှလုံး
သွင်းနေဖို့ကို ဆိုလိုပါတယ်။ ဒီလိုမှမဟုတ်
ရင် ပျင်းစိတ်တွေ ဝင်လာတတ်ပါတယ်။
ခဏတစ်ဖြုတ် ဒီလို နှလုံးသွင်း အာရုံယူပြီး
မှ မူလအတိုင်း ပြန်ရှုမှတ်ပါ။

ရှုမှတ်ရင်းနဲ့ တစ်ခါတစ်ရံ ပြင်းထန်တဲ့
ဩဇာရိုက် ဝေဒနာတွေ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။
မှတ်မရလောက်အောင် ပြင်းထန်တတ်တယ်။
ဒီချိန်မှာ ဒီဒုက္ခဝေဒနာကို အနိုင်ရအောင်
အားထုတ်သင့်တယ်။ ဘယ်လို အားထုတ်ရ
မလဲဆိုရင် မျက်စိကလေးကို အနည်းငယ်
ဖွင့်ပြီး မိမိ စိတ်ကလေးကို ဖောက်ပြန်
ခံစားနေရတဲ့နေရာသို့ ညွှတ်ထားပါ။ ဖြစ်
ခြင်းပျက်ခြင်းကို ရှုမှတ်လို့ မထင်ရင် စိတ်
ကို “ဆင်းရဲတဲ့သဘောပါလား၊ ဒုက္ခသစ္စာ
က ဒုက္ခသစ္စာကို ပြနေပါပေါ့လား” ဟု စိတ်
ကသိထားရုံပဲ။ သိရင်းသိရင်းနဲ့ ဒီခံစားနေ
ရတဲ့ နေရာမှ ရွေ့လျာနေပုံ၊ တဖြောင်း

အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ

၇၇

ဖြောင်း ထင်ရှားနေတာတွေကို တွေ့လာရမယ်။ တစ်ခါတစ်ရံ လျော့လာပုံ၊ တစ်ခါတစ်ရံ ပိုနာလာပုံတွေကို ဉာဏ်ဖြင့် တွေ့လာတတ်တယ်။ ဇွဲတော့ လိုတယ်နော်။ ဒီအချိန် စိတ်ရှည်ရမယ်၊ ဇွဲရှိရမယ်၊ သည်းခံစိတ်ထားနိုင်ရမယ်ဆိုတဲ့ စိတ်ဓာတ်မျိုး မွေးထားရမယ်။

ယောဂီဟာ တရားရရလိုတဲ့စိတ် ပြင်းပြပြီး အားထုတ်ရမယ်။ ဝီရိယကို လျှော့လိုက်ရင် ဉာဏ်ရှေ့မတက်တော့ဘူးနော်။ စိတ်ဓာတ်ကို အထက်တန်းကျကျ ထားရမယ်။ ဘာဖြစ်လို့ မထင်ရှားရတာလဲ။ ထင်ကို ထင်ရှားရမယ်။ တရားထူး ရကို ရစေရမယ်ဆိုတဲ့ အာဇာနည် စိတ်ဓာတ်ကို တင်ထားရမယ်။ ဝီရိယ လျှော့ပစ်ချင်တဲ့ အောက်တန်းကျတဲ့ စိတ်ကို မမွေးရပါဘူး။ ဒါကြောင့် ဘုရားရှင်က...

ကိုယ်နှင့်အသက် မငဲ့ကွက် ရှုမှတ်နိုင်ရမည်။

၇၈

အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ

ရှုစဉ်ပေါ်ရိုး ဆင်းရဲမျိုး လွမ်းမိုးပယ်ရ
မည်။

လမ်းဆုံးမရောက် ခူးမထောက် တောက်
လျှောက် သွားရမည်။

လမ်းဆုံးမရောက် လမ်းမပျောက်
တောက်လျှောက်သွားရမည်...လို့

မိန့်တော်မူခဲ့တယ်။ အာဇာနည်စိတ်
ဓာတ်တင်ပြီး အားထုတ်လာရင် တစ်နေ့နေ့
တစ်ချိန်ချိန်မှာ ရည်ရွယ်ချက်ပန်းတိုင်ကို
ရောက်မှာ သေချာတယ်။

ပဓာနိယဂံ တရားထဲမှာ...

ယုံကြည်ကျန်းမာ ဖြောင့်စွာစိတ်ထား
ကြိုးစားတွင်တွင် ဖြစ်ပျက်မြင်

ငါးအင် မဂ်ရကြောင်း ဟု မိန့်ထားတဲ့
အတိုင်း ကျင့်သုံးကြမယ်ဆိုရင် တစ်နေ့နေ့
မှာ အပါယ်တံခါး ပိတ်တဲ့တရားထူးကို
ရမယ်ဆိုတာ အားရကျေနပ်စွာဖြင့် မှတ်
သားကြဖို့ပါပဲ။ ဒီလိုမှ မကျင့်ဘဲ လမ်းမှား
လျှောက်နေကြမယ်ဆိုရင်တော့ အို...နာ...

အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ

၇၉

သေ အထပ်ထပ် မြေကြီးတိုးပွားရုံပဲ အဖတ်
တင်မယ်နော်။ တရားတော့ ထိုင်တာကြာပါ
ပြီဘုရား ခုထိ ထူးထူးခြားခြား မတွေ့သေး
ပါလားဆိုပြန်တော့ နည်းကောင်းလမ်းညွှန်
မရသေးလို့ မတွေ့ဘူးဆိုတာကို သတိထား
ဖို့ပါပဲ။ ဘာကြောင့် တရားထူး မရကြတာ
လဲဆိုတော့...

မစွန့်ကာမ၊ ဆရာမရှိ၊ ဝီရိယလျော့၊
အင်အားပျော့ကာ၊ လွန်စွာယူမှား၊ ဤ
ငါးပါး တရားမဂ်ဖိုလ်ဝေးကြောင်း
တည်း...တဲ့။

ကဲ...ဤကဲ့သို့ အမှားလမ်း၊ အမှန်လမ်း
ဒီနှစ်လမ်းမှာ မှားယွင်းသော အကျင့်ဖြင့်
အချိန်ကုန်သွားကြမယ်ဆိုရင် အိုမဆုံး၊ နာ
မဆုံး၊ သေမဆုံးပဲ။ သုံးဆယ့်တစ်ဘုံမှာ
ခေါင်းအမျိုးမျိုးပြောင်းပြီး ဆင်းရဲမဆုံး
ဖြစ်နေတော့မှာပေါ့။ ဒါကြောင့် ဆရာ
ကောင်း သမားကောင်းထံ ဥပနိဿယျ

၈၀

အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ

ယူပြီး အနီးကပ် ကျင့်သုံးနိုင်ဖို့ အရေးကြီး
တယ်နော်။ ကမ္မဋ္ဌာန်းနည်း ရရင် ကိုယ့်ဟာ
ကိုယ် အားထုတ်ရင် ရတာပေါ့ဆိုပေမယ့်
တို့ ယောဂီတို့သန္တာန်မှာ ကိလေသာတွေ
က သိပ်များတယ်နော်။ ဆရာကင်းပြီး လုပ်
နေရင် ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ အာရုံနိမိတ်ကို ဖြေ
ရှင်းနိုင်ဖို့ခက်တယ်။ ပါးစပ်က ပြောတော့
လွယ်တယ်နော်။ လွယ်လွယ်နဲ့ ခက်တယ်။
တကယ့်ထူးခြားတဲ့ ဓမ္မစွမ်းရည်များ ပြည့်ဝ
လာတဲ့အခါ သိမ်မွေ့နက်နဲတဲ့ အာရုံနိမိတ်
တွေ ဖြစ်လာတတ်တယ်။ ဒီအာရုံ သဘော
တွေကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ပယ်သတ်ဖို့ ထင်ရှား
စွာ အရှိ အသိကိုက်ပြီး အားထုတ်ဖို့ လို
တယ်။

ဒါကြောင့် တရားထူးတွေလိုတဲ့ ယောဂီ
ဟာ ဆရာကောင်း မှီဝဲပြီး သစ္စာတရားတွေ
နာ၊ နှလုံးသွင်း မှန်လာတော့ ဝီရိယ တင်ပြီး

အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ

၈၁

လက်တွေ့ အလုပ်လုပ်ကြလို့မို့ တရားထူး
တရားမြတ်ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်ကြပါစေဟု
ဆန္ဒပြုရင်း...။

တရားအားထုတ်ခါနီး ပရိကံပြုရန်

အဟံဘန္တေ သံသာရဝဋ္ဋ ဒုက္ခတော
မောစနတ္တာယ ဣမံ အတ္တာနံ ဗုဒ္ဓဿ
ဓမ္မဿ သံဃဿ အာစရိယဿ အတ္တာယ
ဇီဝိတံ နိယျာဒေမိ ပရိစ္ဆဇာမိ။

ဘန္တေ ... အရှင်ဘုရား။ အဟံ ...
တပည့်တော်သည်။ သံသာရဝဋ္ဋ ဒုက္ခ
တော... သံသရာတည်းဟူသော ဝဋ်ဆင်းရဲ
ဘေးအပေါင်းမှ၊ မောစနတ္တာယ... လွတ်
မြောက်ပါရစေခြင်း အကျိုးငှာ၊ ဣမံအတ္တာ
နံ... ဤခန္ဓာငါးပါးကို၊ ဗုဒ္ဓဿ... မြတ်စွာ
ဘုရားအားလည်းကောင်း၊ ဓမ္မဿ... တရား
တော်မြတ်အားလည်းကောင်း၊ သံဃဿ...
သံဃာတော်မြတ်အားလည်းကောင်း၊ အာစ

၈၂. အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ
ရိယဿ... ဆရာမြတ်အားလည်း ကောင်း၊
အတ္တဝါယ... အကျိုးငှာ၊ ဇီဝိတံ...
အသက်ကို၊ နိယျာဒေမိ... အပ်နှင်းပါ၏၊
ပရိစ္ဆဇာမိ...လှူဒါန်းစွန့်ကြဲပါ၏ အရှင်
ဘုရား။

“ဇီဝိတံ စ ဆမာနောပိ သိက္ခာပဒါဟံ
နစဇာမိ”

ဇီဝိတံ... အသက်ကို၊ စဆမာနောပိ...
စွန့်လွှတ်ငြားသော်လည်း၊ သိက္ခာပဒံ...
ကိုယ်ကျင့်သီလမြတ်ကို၊ အဟံ... တပည့်
တော်သည်၊ နစဇာမိ... မစွန့်လွှတ်ပါ
အရှင်ဘုရား။

အရှင်ဘုရား တပည့်တော်များသည်
တရားအားထုတ်ဆဲ ခဏ၌ ကြောက်ခြင်း၊
လန့်ခြင်း၊ စိုးရိမ်ခြင်း၊ ပူဆွေးခြင်း၊ ကိုယ်
ဆင်းရဲ၊ စိတ်ဆင်းရဲကင်း၍ အားထုတ်ဆဲ
အားထုတ်လတ္တံ့ဖြစ်သော ဒါန၊ သီလ၊ စေ
နာနာကံနှင့်တကွ ဝိပဿနာဉာဏ်သည်
မဂ်ဉာဏ်သို့ ကျေးဇူးပြု၍ နိဗ္ဗာန်သို့ မျက်

အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ

၈၃

မှောက်ပြုရပါလို၏ အရှင်ဘုရား။

ဆုတောင်း

“အဒ္ဓါ ဣမာယ ပဋိပတ္တိယာ ဇာတိ
ဇရာ ဗျာဒိမရဏမှာ ပရိမုစ္ဆိသာမိ”

ဣမာယ ပဋိပတ္တိယာ... မင်္ဂလေးတန်၊
ဖိုလ်လေးတန် နိဗ္ဗာန်ဟု ဆိုအပ်သော ဤ
လောကုတ္တရာတရား ကိုးပါးအား လျော်
သော ကျင့်ဝတ်ပဋိပတ်ကြောင့်၊ ဇာတိဇရာ
ဗျာဒိမရဏမှာ... ပဋိသန္ဓေနေရခြင်း၊ အိုရ
ခြင်း၊ နာရခြင်း၊ သေရခြင်းတို့မှ၊ အဒ္ဓါ...
မချွတ်ဧကန်၊ ပရိမုစ္ဆိသာမိ... လွတ်မြောက်
ရပါလို၏ အရှင်ဘုရား။

မေတ္တာပို့

အထက်အရပ်မှာ များသတ္တဝါ
ချမ်းသာကိုယ်စိတ် မြဲကြပါစေ။
အန္တရာယ်ကင်း ဘေးတွေရှင်း

၈၄

အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ

လက်ငင်း ချမ်းသာကြပါစေ။

အောက်အရပ်မှာ များသတ္တဝါ
ချမ်းသာကိုယ်စိတ် မြဲကြပါစေ။

အန္တရာယ်ကင်း ဘေးတွေရှင်း
လက်ငင်း ချမ်းသာကြပါစေ။

အနန္တ စကြဝဠာ များသတ္တဝါ
ချမ်းသာကိုယ်စိတ် မြဲကြပါစေ။

အန္တရာယ်ကင်း ဘေးတွေရှင်း
လက်ငင်း ချမ်းသာကြပါစေ။

တရားဟော တရားနာ ဘေးရန်ကွာ
ချမ်းသာကိုယ်စိတ် မြဲကြပါစေ။

အန္တရာယ်ကင်း ဘေးတွေရှင်း
လက်ငင်း ချမ်းသာကြပါစေ။

ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ဘေးရန်ကွာ
ကျန်းမာကြပါစေ။

ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ဘေးရန်ကွာ
ချမ်းသာကြပါစေ။

မေတ္တာနှလုံး ကိုယ်စီသုံး

အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ

၈၅

ရွှင်ပြုံးကြပါစေ။

မေတ္တာရန်သူ ဒေါသမူ

အပူကင်းပါစေ။

မေတ္တာရေချမ်း ကိုယ်စီဖြန့်

အေးချမ်းကြပါစေ။

ခန္တီနှလုံး ကိုယ်စီသုံး

ရွှင်ပြုံးကြပါစေ။

တို့မေတ္တာစွမ်း ကမ္ဘာလွမ်း

ငြိမ်းချမ်းကြပါစေ။

တို့မေတ္တာစွမ်း ကမ္ဘာလွမ်း

အေးချမ်းကြပါစေ။

ဆုတောင်းအမျှဝေ

ဤသို့ပြုရ မြတ်ပုညကြောင့် အမတ
ခေမံ ပြည်နိဗ္ဗာန်ကို ဧကန် ထုတ်ချောက်
ရောက်စေသော်။

ယနေ့ယခု အားထုတ်သမျှ မြတ်ဘာဂ
ကို မိဘဆရာ မျိုးသဟာနဲ့ ကိုယ်မှာ

၈၆

အကာပယ်ပစ် အနှစ်ကိုရှာ

စောင့်ကြပ် ကိုယ်စောင့်နတ်က အရင်းစ၍
ရှိသမျှလုံးစုံ ဘုံသုံးဆယ့်တစ် ဖြစ်ဖြစ်သမျှ
ရှိရှိသမျှ ဝေနေယျတို့ ရကြပါစေ ပေးငှဝေ
သည် များထွေသာစု ခေါ်စေသော်...။

